

Kylskåpet
är på 210 l. (+4°). Ovanför kyldelen finns ett praktiskt förvaringsskåp för torra varor såsom torrt bröd, corn-flakes m.m.

Djupfrysningsskåpet
på 140 l. håller en driftstemperatur av −20° och en infrysningstemperatur av −26°.

Ett kombinationsskåp på plats utan snickeriarbeten

Wiko kombinationsskåp har i dag sin givna plats i det moderna köket. Det sparar golvutrymme, snickeriarbeten och installationsbesvär. Det är omtyckt, praktiskt och hushållsekonomiskt.

Wiko tillverkas efter svenska inbyggnadsmått i fosfatiserad och dubbelt brännlackerad stålplåt med separata termostater för kylskåp och djupfrysningsdel. Skåpet tillverkas för takhöjderna 2.50 resp. 2.40 m, bredd 59.8 cm, djup exklusive dörrutsprång 60 cm.

wiko **INDUSTRI WIKO AB**

ARVIKA • TEL. 12000, 12001

Södertörns Tryckeri AB, Södertälje 1960

MEDDELANDEN FRÅN SVENSKA SIMFÖRBUNDET

Simsport

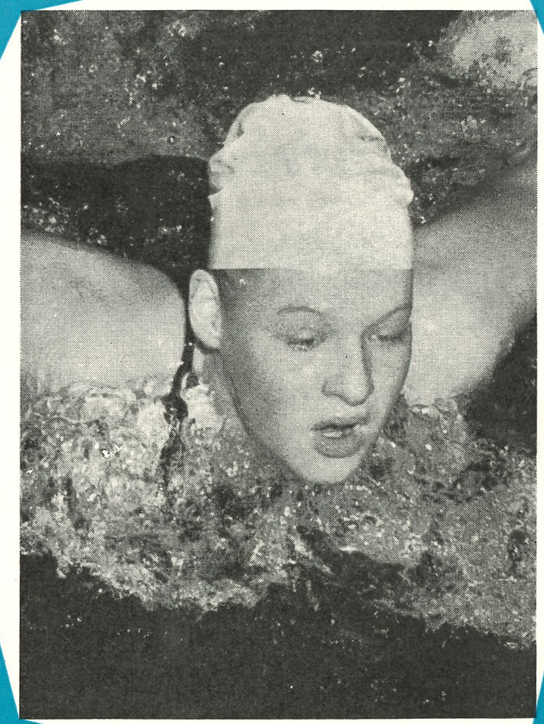

5 MAJ 1960 - ÅRGÅNG 15

GÖR DET SJÄLV

Vi levererar arbetssatser till över 250 olika artiklar
artiklar som äro vackra och användbara och
av olika svårighetsgrad

Läder | ***Trä***
Rotting | ***Buffelhorn***
Plastsilke | ***Lampor***

Hobby och Arbetsterapi

AB HOBBYMATERIAL

Pilgatan 9 **Malmö**

Vår stora katalog med arbetsbeskrivningar kan erhållas utan kostnad

Tillverkas och försäljes av:

SATT

SVENSKA AKTIEBOLAGET TRÅDLÖS TELEGRAFI

Tellusborgsvägen 90—94 Stockholm Telefon 45 27 60

SIMSPORT

MEDDELANDE FRÅN
SVENSKA SIMFÖRBUNDET
SVEAVÄGEN 29 - STOCKHOLM
POSTGIRO: 52494

Nr 5 - 1960 - Årgång 15

Redaktör och ansvarig utgivare:
HENRY RUNSTRÖMER

Telefon:
REDAKTÖREN 106192

KUNGÖRELSE 106392

Prenumerationspris: kr. 10:—
I utlandet kr. 15:— för helår

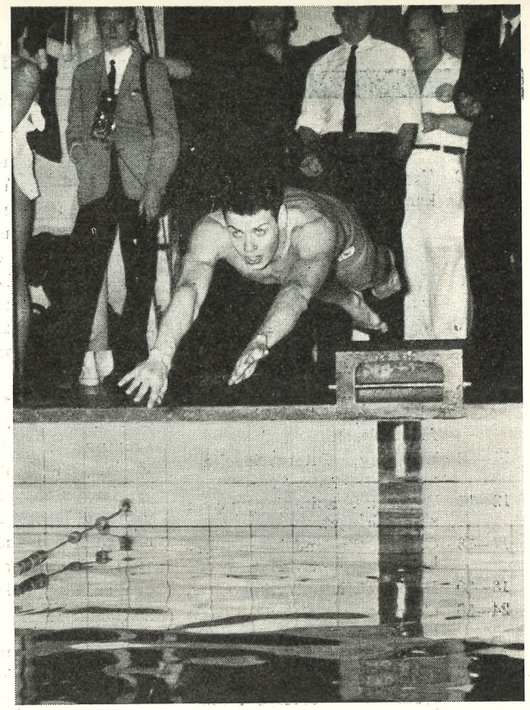

Ett koncentrationsmättat starthopp av Bengt Nordvall, ankaret i det svenska nationslaget på 4×200 meter. Den 19-årige neptunaren satte i fjol vid julitävlingarna i Rostock sitt första svenska rekord på specialdistansen genom att simma på 2.08,3

Polosituationen

Man kan lägga många synpunkter på värderingen av olika idrottsgrenar, men det torde dock finnas en likhet i alla länder — man uppskattar idrotten på grundval av landslagets styrka.

Speciellt betydelsefullt för en idrottsgrens utveckling och framgång är de resultat som representanten för denna gren når vid de olympiska spelen. Dessa är inte bara för alla tider inskrivna i idrottens historia. De ger också inspiration till nya framgångar.

På basis av de erfarenheter som vunnits under en olympisk turnering — vi för nu över diskussionen till vattenpolosporten — arbetar man i de olika länderna vidare på att utveckla idrotten. Man försöker synkretisera de värdefullaste rönen och samtidigt finna nya vägar till ett framgångsrikt och överraskande spel.

Givetvis finns det vissa grundläggande principer för vattenpolospelet, sådana som man ej kan rucka på, då man inför nyheter. Dessa är det säkra samspelet, teknik och taktik i dess mest skiftande former och ett väl inövat men för varje tillfälle efter motståndet valt spelsystem.

Beklagligtvis har inte det svenska pololandslaget fått tillfälle deltaga vare sig i EM (Turin 1954 och Budapest 1958) eller i OS (Melbourne 1956) under en lång och för polosportens utveckling betydelsefull tidsrymd. De senaste årens internationella utbyte ger tyvärr inte heller anledning till någon optimistisk syn på Sveriges chanser i den eventuella olympiska starten i Rom detta år. De framgångsrika landskamperna mot Storbritannien (3—3 och 5—3 sommaren 1958), Sydafrika och Rumänien (7—3 resp. 3—5 och 4—4 i fjol sommar) tynges nämligen ned av åtskilliga nederlag.

Men nu, då vi ser fram emot det olympiska kvalificeringsspelet mot Belgien och Storbritannien i Groningen den 24—26 juni, kan det vara av värde att minnas den friska svenska satsningen i de två senaste landskamperna nämligen de mot Sydafrika och Rumänien.

Sveriges kvalmotståndare borde normalt inte vara alltför svåra att besegra. Varken Belgien eller Storbritannien har under senare år kunnat redovisa bättre landskampsstatistik. I Groningen beror utgången helt på vem som är den bäst förberedde. Och man vet, att både belgarna och britterna satsat hårt på den olympiska chansen. Belgarna har exempelvis haft ungraren Keserü heltidsanställd för representationslagets räkning sedan i fjol höst. Dessutom har Sveriges motståndare i Groningen också en annan favör nämligen de förhållandevis små avstånden mellan polocentra i de två länderna. Sverige är här de stora avståndens land och det skapar stora problem, då det gäller att samträna ett landslag. Det handlar härvidlag såvitt jag förstått saken rätt om både tid och pengar.

Mot väl samtränade lag erfordras det både en väl utpräglad spelmetod och en intuitiv taktisk blick hos spelarna. Sådant förvärvas inte med några enstaka sammandragningar av landslagsmaterialet från Malmö, Göteborg, Eskilstuna, Västerås och Stockholm.

De svenska polospelarna är i besittning av flera värdefulla egenskaper, vilka är oumbärliga för ett segerrikt

Omslagsbilden visar vår svenska och nordiska fjärilsmästarinna, 16-åriga Kristina Larsson från SK Ran i Malmö, som av en enig jury korats som Sveriges bästa kvinnliga skolidrottsman och tilldelats Svenska Dagbladets "Guldfacklan" som bevis på detta. Det var tredje gången belöningen utdelades och det blev "tredje gången gillt" för simsporten, ett gott bevis för rangställningen inom vår svenska ungdomsidrott. Före Kristina har systern Karin och Bibbi Segerström tilldelats guldfacklor. En olympisk simmartrio!

Tävlingskalender

Maj

28—29 Uppsala: Träning för OS-kandidaterna i polo.

Juni

4— 6 Uppsala: Provtävling för OS-kandidaterna i hopp.
4— 6 Magdeburg: Internationell poloturnering (Hellas och Tunafors deltar.
8—12 Zagreb: Internationell poloturnering (Hellas och Tunafors deltar).
11—12 Hamburg: Internationella simtävlingar.
12—16 Uppsala: Träningsinternat för simlandslaget.
17—18 Cardiff: Simlandskamp Storbritannien — Sverige.
18—19 Rom: Int. hopptävlingar.
24—26 Groningen: OS-kval i polo Belgien — Sverige — Storbritannien.
25—26 Koblenz: Landskamp Västtyskland — Sverige i simhopp.
27 Groningen: Pololandskamp Holland — Sverige.

Juli

28/6— 7 Bad Kissingen: Internationellt hopparläger.
2— 3 Rostock: Östersjöspelen i simning.
2— 3 Gjövik: Nordiska juniormästerskapen.
3 SM i livräddning (ev).
3—10 Eskilstuna: Juniorläger i simning.
5— 6 Oslo: Norska simförbundets jubileumstävlingar.
8—15 Mullsjö: Träningsläger för simhopparna.
9—10 Magdeburg: Internationell juniorpoloturnering (Östtyskland — Jugoslavien — Rumänien — Sverige).
10 Eskilstuna: Ungdomsspel i simning.
17 Vansbro: Älvsimning.
17—24 Hela landet: DM-tävlingar.
20—25 Moskva: Int. simtävlingar.
22—24 Warszawa: Int. sim- och hopptävlingar.
28—31 Uppsala: Stora SM-tävlingarna i Fyrisbadet.

Augusti

5—20 Uppsala: Olympisk internatträning.
25—3/9 Rom: Olympiska tävlingar.

September

23—24 Malmö: Skolungdomens höstävlingar.

Oktober

1— 2 Svenska juniormästerskapen i Malmö.
8— 9 Rostock: Juniorlandskamp Östtyskland — Sverige i simning, polo.

December

4 SM i svikthopp, 1 meter.

DISTRIKT-FÖRENINGAR

Maj

26 Sthlm: DM komb. höga hopp.
29 Sthlm: DM Komb. höga hopp.

Juni

25 Gimo: Nationella tävlingar.
25 Österbybruk: Nationella tävlingar.
28 Uppsala: DM 1500 m, livräddning och komb. höga hopp.

Juli

19 Uppsala: DM-simningar.
21 Uppsala: DM-simningar.
26 Sthlm: DM Svikt 3 m.

September

17—18 Sthlm: JDM Svikt o. höga hopp.

Simmardoktorn medaljerad

Ordföranden i Västerbottens Idrottsförbund Erik Svensson, Umeå var den 24/4 för första gången på besök i Skellefteåhamns simhall och följde tävlingarna med stort intresse. Men han hade också en annan orsak att infinna sig, ty i slutet av tävlingarna stegade han fram och utdelade Västerbottens Idrottsförbunds förtjänsttecken i guld till simmardoktorn C. G. Zachrisson, Skellefteå, som dekorerades för sitt brinnande intresse och för det ovärderliga arbete som han lagt ner på simningen i Västerbotten under cirka 16 år. Den applåd som följde efter överlämnandet av förtjänsttecknet var väl bästa beviset för att såväl den kunniga publiken som de aktiva simmarna ville poängtera att dr Zachrisson var mer än väl förtjänt av utmärkelsen.

Familjesim i "Sport 60"

Simning ingår som bekant i årets stora motionskampanj "Sport 60". Huvudperioden är förlagd till simborgarveckorna i sommar, d. v. s. med start på "Simningens Dag" söndagen den 3 juli. Grundprovet är 200 meter sträcksim. Simförbundet och Simfrämjandet hoppas mycket på årets simborgarprov, vilka också som tidigare meddelats ingår som huvudled i den nordiska folklandskampen.

Simförbundet har dock redan under vårsäsongen startat motionskampanjen vid skolorna — och i familjerna. 10.000 affischer och upprop har distribuerats över landet. I skolorna har ungdomarna uppmanats avlägga Sport 60-prov genom att simma för förbundets ungdomsmärken. Vi har dessutom som ett led i MIK-propagandan "Simma med familjen året runt" uppmanat föräldrarna att följa med sina barn och anförvanter till badhusen och samtidigt avlägga Sport 60-prov genom att simma 200 meter. Vi låter den här maningen gå vidare.

Gör 1960 till det verkligt stora simmaråret!

spel. De är begåvade, har kämpahumör och visar som regel god lagdisciplin. Men de är inte tillräckligt snabba och såväl tekniskt som taktiskt otillräckligt trimmade. Spelstilen blir därför ensidig.

De egenskaper som saknas torde emellertid kunna förvärvas åtminstone delvis, på rimlig tid genom en koncentrerad, planmässig träning. Landslagstränaren måste kontinuerligt kontrollera att förberedelserna efter den fastställda planen skötes till punkt och pricka på varje plats och helst genom täta personliga besök i de olika landslagscentra. Vidare skulle lagen i vilka landslagsspelarna ingår dras samman till turneringsspel på plan med internationella mått varje veckoslut under maj—juni. På eftermiddagarna efter dessa matcher skulle sedan landslagsspelarna stå helt till tränarens disposition för samträning. Först därefter blir det något verkligt värde med internationella duster mot tyskar, jugoslaver och holländare. Och först då kan man bedöma utsikterna för ett ev. deltagande i OS-turneringen som gynnsamma.

Nándor Nádas

Det rörliga spelets taktik

Av Martin Lundén

Trots att åtskilliga år gått sedan de regeländringar infördes, som avsåg att göra polospelet rörligt, måste man tyvärr konstatera, att många svenska lag fortfarande spelar och utvecklar sin taktik ur statiska grunduppställningar.

Orsaken till detta är att spelarna som regel saknar kondition för en ständig rörelse och givetvis även att många spelare och tränare fortfarande ej är införstådda med och utbildade i det moderna polospelets taktik. Mest inverkar väl emellertid det faktum att ett rörligt spel fordrar stora = reglementsenliga spelplaner, medan vårt huvudsakliga seriespel såväl inomhus som utomhus oftast måste äga rum i små och grunda bassänger, där förutsättningar saknas för ett "riktigt" spel.

De lag som medvetet försöker spela modernt och skapa blottor med sin simsnabbhet har haft mycket svårt att i dessa bassänger kunna besegra lag, som använder sig av den gamla taktiken med positionsspel och härvid baserar sitt spel på styrka och hårdhet i närkamperna och som har sina bästa och tyngsta målspottare som mer eller mindre stationära centerforwards. Principen att nå överlägsenhet i antal framför motståndarens mål genom frisimningar vinner emellertid vid spel mellan förstklassiga lag avgörande betydelse. Om centerforwarden alltså för närvarande hos de flesta svenska lag "ligger och väntar" framför mål med motståndaren hängande på ryggen, så kommer denne siste väktare av det gamla positionsspelet att försvinna i det ögonblick som försvarsspelaren konsekvent sättes in som genombrottsspelare och fullföljer uppsimningen över hela planen!

Genom att eftersträva en lika utbildning av alla spelarna i ett lag med avseende på såväl simstyrka och kondition får man de förutsättningar, som gör det möjligt att varje spelare kan göra samma och lika insats. I det rörliga spelet kommer det mer än något annat an på att simma ut motståndaren och därigenom tvinga honom att hålla speltempot, om han inte redan från början vill ge slaget förlorat. Ur alla givna situationer och spelöppningar eftersträvar man att komma i överläge, bli en man mera framför motståndarens mål. T. o. m. hörnkast spelas bakåt till en försvarare som bryter igenom bakifrån. En spelväxling d. v. s. när motståndaren förlorar bollen

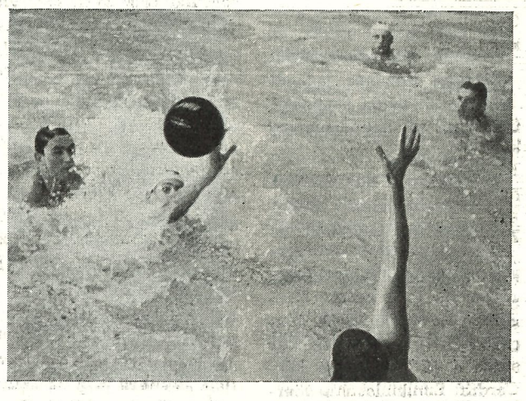

S02 är en god exponent för det moderna, rörliga spelet Här avslutar backen Tom Falmer en snabb framstöt med kanonskott i Trelleborgs målbur.

utnyttjar man genast för ett genombrott. Inte bara en bestämd spelare försöker bryta igenom utan samtliga spelare starta samtidigt med största möjliga snabbhet för att skaffa sig ett litet försprång före den efterföljande motspelaren, även om han därvid måste sprintersimma över hela spelplanen. Om detta lyckas för en spelare så spelas bollen till denne antingen genast eller med fördröjning, om han därigenom kan bryta igenom och komma fri snabbare. Det gäller i detta läge att kunna utnyttja överlägsenheten i antal framför motståndarmålet och göra mål på kortast möjliga tid innan motståndaren hinner fram och kan markera och därigenom återställa jämvikten. Samma spel börjar på nytt så snart bollen spelas av egna laget. Hela laget är med andra ord ständigt i rörelse antingen i angrepp eller i försvar. Den bästa konditionen blir avgörande och för till seger om motståndaren ej förmår att hålla samma tempo i de 40 minuter ett spel varar.

Den likformiga fördelningen av laget på planen försvinner genom den ständiga rörligheten och genom att alla går med i ett anfall och drager sig tillbaka resp. förföljer motspelaren vid försvar.

Det lag som försöker spela det ständigt rörliga spelet måste givetvis lägga stor vikt vid uppträdandet framför motståndarens mål och där förfara planmässigt. Varje försening eller tvekan tillåter som tidigare framhållits motståndaren att hinna ifatt och markera. Ett angrepp skall förberedas och startas i egna försvarszonen redan när motståndaren har bollen. Så vitt situationen tillåter det skola därvid de snabbaste spelare göra sig beredda att genast gå över i anfall så snart bollen erövrats av egna laget. Genom långa kast över mitten av planen ha de tillfälle att helt sätta in sin snabbhet för att simma efter bollen och dribbla den vidare. Den genom det egna anfallet uttröttade motståndaren kan då ej med full kraft taga upp förföljandet. Detta växelspel i vilket vid samma tekniska och taktiska kunnande konditionen blir utslagsgivande fordrar sin snabbhet och uthållighet.

När det gäller bollspel skall man akta sig noga för att säga att ett lag skall spela så eller så för att nå goda resultat. Det skulle vara en oloslig uppgift att diskutera lagtaktik utan att samtidigt klart framhålla att taktiken endast ger en anvisning om principer och ej detaljerade instruktioner för varje situation, som uppstår under en match. Lösandet av en spelsituation begränsas bara av den tekniska skicklighteten, den fysiska konditionen och den teoretiska kunskapen hos spelarna i laget.

I det fallet får man hoppas att alla vägar skola leda till Rom för vårt pololandslag.

☆

Litteratur: Heinz Bracklein, Wasserball. Technik, Taktisk-Training. Bela Rajko. Water Polo.

HOPPBEDÖMNING

Av Toivo Ohman

I denna den tredje och sista artikeln om hoppbedömning kommer jag att behandla de mera allmänna synpunkter man kan lägga på hoppdomarens svåra uppgift.

Människan hjärna är ingen maskin, som arbetar automatiskt och regelbundet och oberoende av omgivningen. Vi är tvärtom mycket känsliga, lättpåverkade och ofta direkt ologiska. I andra idrotter har man ganska klart fixerade begrepp att stödja sig på, man räknar i centimeter och sekunder. Där anser man den s. k. "mänskliga faktorn" som en farlig felkälla. I bedömningsidrotter är vi helt utelämnade åt denna "mänskliga faktor". Vi har inga måttband och tidtagarur.

Det är alltså många saker, som en hoppdomare måste vara på sin vakt mot. En domare i en domstol måste hela sitt liv kämpa mot subjektiva känslor och åsikter. Han måste sträva efter saklighet och bortse från alla ovidkommande hänsyn. Samma sak gäller hoppdomaren.

Att här behandla allt det, som påverkar en domare i hans tänkande, är omöjligt. Jag har endast gjort ett urval av de allra vanligaste felkällorna vid hoppbedömning.

Ögats sätt att fungera

Det instrument hoppdomaren använder vid sina iakttagelser är ögat. Att en domare måste ha god syn behöver inte påpekas, men räcker det då med god syn? Nej, hjärnans förmåga att inregistrera synintryck liksom alla andra sinnesintryck (hörseln, smaken etc.) är beroende av *vanan*, av erfarenheten. Har vi nyligen lärt oss ett främmande språk, så förstår vi ändå mycket litet, om vi träffar en utlänning, som talar mycket fort. Han måste tala långsamt för att vi skall hinna uppfatta varje ord. Men efter några års språkpraktik kan vi uppfatta och förstå även mycket snabbt tal. Ögat fungerar likadant. Om vi för första gången ser en boxare slå en viss serie slag, en viss slagkombination, så uppfattar vi inte varje slag han slår. Vi ser bara ett virrvar av armar. Men har vi sett samma slagkombination hundra gånger, då hinner vi uppfatta detaljerna. Vi vet redan i *förväg* vilka slag som kommer och hinner därför se dem. Först då kan vi yttra oss om vart och ett av slagen och säga att det eller det slaget var bra eller dåligt.

Samma problem har vi som hoppdomare. Vi måste vara vana att se ett hopp. Vi måste ha erfarenhet av det. Vi måste redan *innan* hoppet utförs veta precis hur det skall gå till (vilket man naturligtvis bäst kan, om man själv varit aktiv hoppare). Ser vi ett komplicerat simhopp för första gången, så kan vi egentligen bara yttra oss om hoppets höjd och nedslaget. De tekniska detaljerna under luftfärden hinner vi aldrig klart uppfatta. Ögat hinner inte med.

Naturligtvis varierar vår uppfattningsförmåga efter hoppets art. Även för en ovan kan det vara ganska lätt att se detaljerna i ett rakt huvudhopp framåt. Men för att märka, om hopparen har en svag böjning i knäna under själva skruven i 1½ volt med dubbel skruv, fordras det att man sett hoppet många gånger. Själv kunde jag inte ens räkna skruvarna första gången jag såg 1½ volt bakåt med 2½ skruv — än mindre såg jag några detaljer.

Ett tränat öga måste "underhållas". Likaväl som man glömmer inlärda minneskunskaper så "glömmer man med ögat". Det man en gång lärt sig sitter inte kvar av sig självt för alltid. Även om man lärt sig uppfatta ett främmande språk, så är det svårt att förstå en utlänning, om man inte på flera års tid pratat och lyssnat till detta språk. Man måste hålla språkörat i regelbunden träning. Även om man en gång lärt sig boxarens slagserie, så är det svårt att se detaljerna, när man på första gången på mycket lång tid ser den igen. Det hjälper inte, om man själv varit aktiv simhoppare och dömt massor av tävlingar men inte sett simhopp på länge. En domare, som bara ser simhopp 2—3 gånger per år vid tävlingar, har inte tillräcklig träning. Han måste se simhopp regelbundet, inte bara på tävling utan lika mycket på träning.

Praktik ger "nyanskänsla"

Vi har därmed konstaterat att en domare behöver praktik för att överhuvud taget hinna uppfatta vad som händer under ett simhopp. Men han behöver praktik även av en annan minst lika viktig anledning. En domare är mer eller mindre hjälplös, om han visserligen hunnit uppfatta ett fel i hoppet men inte vet hur det skall poängbedömas. I de tidigare artiklarna har jag flera gånger påpekat hur svävande våra bedömningsregler är. Det finns inte en enda regel, som *exakt* anger hur stort avdrag domarna skall göra (hoppledarens avdrag är däremot exakt fixerade). Det talas om "högst 4½ poäng", om "1—3 poängs avdrag" och "avdrag enligt egen uppfattning". Det är inte mycket att ta på. Den mest klart avgränsade gruppen är väl "1—3 poängs avdrag", men även det är ju ett mycket flytande begrepp. Låt oss tänka oss en hoppare, som gör baklänges volt mycket bra men håller armarna böjda i armbågsleden i nedslaget ("hundöron"). Hoppet är i övrigt värt 8 poäng men domaren måste göra "1—3 poängs avdrag".

Han kan alltså döma 7 poäng men också så lågt som 5 poäng. Båda siffrorna kan formellt försvaras enligt regeln om "1—3 poängs avdrag" men det är ju en väldig skillnad mellan 7 och 5 poäng. Hur skall domaren veta vilken siffra som är rätt? Ja, den frågan går inte att besvara teoretiskt. Det finns bara ett svar: Domaren måste ha så lång praktisk erfarenhet av bedömning att han vet hur man i praxis brukar bedöma ett sådant fel.

Alltså: Regelboken kan inte lära oss att döma. Den drar bara upp de stora riktlinjerna. Reglerna ger oss endast en grov mall. Poänggränserna är så flytande att man kan säga, att reglerna är skrivna endast för domare med lång praktisk träning. Och observera: Det finns så oerhört mycket, som överhuvud taget inte nämns alls i regelboken, utan där allt vilar på domarens erfarenhet.

Domarens självständighet

Ett tränat öga för simhopp och kunskaper om nyanserad bedömning är dock inte de enda kunskaper en domare behöver. Han måste bl. a. också vara självständig.

Det är ett vanligt drag hos de flesta människor, att de är rädda för att avvika för mycket från sin omgivning. Samma sak med hoppdomare. Hur många gånger har man inte känt sig misshaglig till mods, när man sitter ensam med en siffra och alla andra har dömt helt annorlunda. Man sitter där i sin ensamhet och känner sig "uttittad". Och det allra värsta: man börjar ibland tvivla på sig själv. Man börjar tro att de andra fyra domarna har rätt. Då ligger det farligt nära till hands, att man begår det kanske största fel en domare kan göra: man rättar sig efter majoriteten och börja anpassa sin bedömning efter de andras. Kanske har man t. ex. i tävlingens början gjort ett stort avdrag för en skruv i nedslaget och märkt att de andra domarna inte gjort något avdrag. Nästa gång någon får skruv i nedslaget, vågar man inte göra avdrag. Till slut vet man varken fram eller tillbaka, och det finns inte längre någon konsekvens i ens bedömning.

Detta är något som varje domare erfarit men som man måste vara på sin vakt emot. Det är så skönt och bekvämt att krypa bakom de andra domarnas siffror och döma likadant. Men har man inte större självständighet, så skall man inte åtaga sig ett domaruppdrag. Råkar man ha andra siffror än de övriga, så behöver inte det betyda att man har dömt fel. Huvudsaken är att man kan motivera sin siffra. Tänker man inte på det sättet, så är man mycket lätt ute på en gungfly och tappar linjen i sin bedömning.

De andra domarnas siffror är alltså en fara för domarens självständighet. Lika farlig är publiken. Jag glömmer aldrig de stackars domarna på EM i Budapest, när ungraren Ujvari ledde svikthoppsfinalen. Det blev ett oväsen utan like bland publiken, om någon vågade döma lågt på Ujvari. Hälften av domarna kunde inte stå emot publikpressen, och resultatet blev att tysken Rosenfeldt helt felaktigt berövades EM-segern. Domarnas sätt att ge efter för publiken kan vara förståeligt men absolut inte förlåtligt. Varje domare skall veta, att 95 procent av en ordinär simhoppspublik inte begriper bedömning.

Idealet vore att domarna placerades i burar, där de varken kunde se de andra domarnas siffror eller höra publiken. När nu detta inte kan ordnas, så måste varje domare i stället i sitt eget inre bygga upp en sådan bur till skydd mot påverkan från omgivningen.

Förutfattade meningar

Vårt sätt att tänka, när vi dömer, skiljer sig inte från vårt sätt att tänka i vardagslivet. Och i vårt "vardagstänkande" ingår en stor portion förutfattade meningar. Om vi träffar en professor eller en känd vetenskapsman, så är vi imponerade redan på förhand. Vi tar för givet att allt han kommer att säga och göra skall vara klokt och riktigt, och därför tycker vi också att det är det. Träffar vi däremot exempelvis en f. d. straffad förskingrare, så är vi misstänksamma redan från början och tycker att allt han gör verkar "skumt".

Som hoppdomare reagerar vi ofta på samma sätt. En känd hoppare med många mästerskap kan lätt få :8or av domarna, om han lyckas på ett hopp. Själv har jag "åkt snålskjuts" på tidigare meriter åtskilliga gånger. Men om en mindre känd hoppare, som aldrig brukar ha några större framgångar, skulle lyckas lika bra på samma hopp, så får han ofta bara 7 poäng.

Samma sak internationellt. En amerikansk hoppare, som råkar halvmissa ett hopp, får inte alls så låga siffror som om en okänd junior från ett annat land gör samma miss. Sammy Lee gjorde i Helsingfors en 2½ tyska med för ovanlighetens skull kraftigt överslag, värd ungefär 4 poäng. Samtliga domare hade 6½ eller 7 poäng!

Vi dömer alltså ofta efter hopparens namn. Vi väntar oss ett bra hopp av en bra hoppare och ett mindre lyckat hopp av en sämre hoppare, och det är då lätt hänt att vi rättar siffrorna efter dessa förväntningar.

Ibland slår vårt tänkande över åt motsatt håll. En nykomling lyckas helt plötsligt strålande bra i början av en tävling. Alla glädjer sig med rätta åt att en ny hoppare håller på att få sitt genombrott. Han får publiken med sig — och ibland också domarna. Gör han senare i tävlingen en miss, så får han trots det höga poäng "av bara farten".

Vi måste vara på vår vakt mot båda dessa ytterligheter. Vi får inte favorisera vare sig favoriten eller outsidern.

En liknande form av förutfattade meningar är de som föds hos domarna, när en hoppare inleder svagt i en tävling. Gör hopparen några misslyckade hopp i början, så tänker domarna ofta: "Han verkar ur form i dag." Och därefter behåller domarna denna negativa inställning hela tävlingen igenom. Det är sedan många gånger nästan omöjligt för hopparen att få normalt höga siffror, hur bra han än hoppar upp sig i slutet av tävlingen.

Slutligen ytterligare ett problem av samma art. En domare som dömt under många år vet ofta på förhand var en hoppare har sin styrka och sina svagheter. Han vet i förväg att nästa hopp är den tävlandes specialhopp. Följden blir lätt att han håller tummen på 7½ — 8 poäng redan innan hoppet utförts. Blir det ingen fulträff, ja, då går domaren kanske bara ner en halvpoäng under vad han väntat sig att få döma. På samma sätt vet han kanske, att hopparen har ett speciellt svagt hopp i serien, som nästan alltid brukar misslyckas. Domaren väntar sig med andra ord ett hopp på c:a 3—4 poäng, och det är då ofta

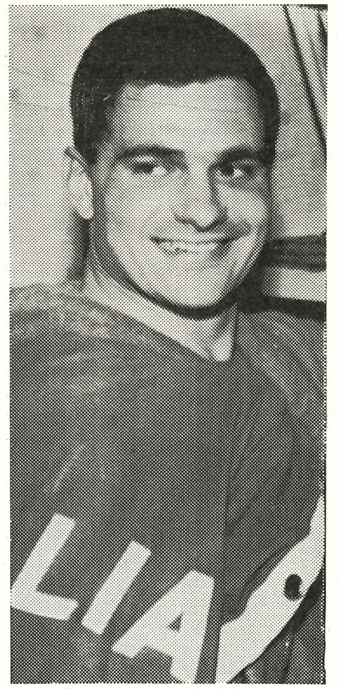

Italienaren Lamberto Mari, som möter Johnny Hellström i Rom den 18—19 juni, är inte bara en av Europas bästa svikthoppare utan också en mycket god domare — som sällan får döma.

SAXAT

Svensk simhoppnings främsta hopp är två äpplen som fallit rätt långt från päronträdet. Göran Lundqvist, 18, son till sångfågeln Margareta Kjellberg, och Margareta Rybrant, 14, dotter till kapellmästare Stig Rybrant, skulle väl vara ett par av fru Musicas älsklingsbarn — tycker man. Men i ställer hittar men dem fem — sex kvällar i veckan i Åkeshovsbadet. Och där är de simhopparpappan Tage Lindströms älsklingselever.

Expressen.

svårt för hopparen att få högre poäng, även om han skulle lyckas bättre än vanligt.

Den farliga svårighetsgraden

Få saker påverkar domarna så mycket som svårighetsgraden. Jag tror knappast att jag någonsin sett en tävling, där t. ex. en missad 2½ tyska givit lika låga poäng som en missad tyska i pik, trots att missen varit lika grov i båda hoppen.

Varenda domare vet att man inte får ta hänsyn till svårighetsgraden, men nästan varenda domare gör det omedvetet i alla fall. Hur skicklig man än är som domare, så kan man inte låta bli att ställa större krav på tyska hoppet i pik än på tyska hoppet med 2½ volt. Man tycker det är svagt av en hoppare att missa ett så enkelt hopp som tyska i pik, men gör någon samma miss på 2½ tyska så tänker man, "att det var rätt bra i alla fall, det är förlåtligt att missa ett så svårt hopp".

Det hemskaste exemplet på detta under det senaste året såg vi vid Romlandskampen i augusti. En italienska gjorde 2½ tyska i pik från 10 meter. Hon torde vara ensam om det hoppet i världen, och det är alltså fantastiskt av en flicka att överhuvud taget kunna göra ett sådant hopp. Men i sista volten tvingades hon gruppera för att få ett bra nedslag. Fel stilart med andra ord. Högst 4½ poäng enligt reglerna. Men endast *en* domare hade 4½ poäng. Övriga hade 6 eller 6½! Resultatet blev att italienskan därigenom vann 3-landskampen. Hade samtliga dömt den högsta tillåtna poängen, 4½, så hade hon blivit 4:a och näst sist i tävlingen!

Så mycket betyder 2 poäng för höga ger poängen 11,70. 6½ ger 16,90. Skilldomarsiffror på ett så svårt hopp. 4½ naden i poäng alltså 5,20! På ett enkelt hopp betyder domarsiffrorna mindre. 6½ i stället för 4½ på tyska i pik ger bara en poängskillnad på 2,60.

Alltså: Var extra kritiska mot ett misslyckat svårt hopp! Domarsiffran 4 i stället för 3 kan på grund av den höga svårighetsgraden avgöra en hel tävling. Och vid mer än 10 SM-tävlingar under 1950-talet har bara hundradelar skilt i slutpoäng mellan segraren och tvåan.

Underlig matematik

Man behöver inte vara matematiker för att förstå, att följande ekvation är felaktig: *upphopp + luftfärd + nedslag = nedslag.* Men många domare får underligt nog ekvationen att gå ihop.

För en hoppare består ett hopp av tre delar. För många domare består det nästan bara av nedslag. Det lönar sig överhuvud taget inte för en hoppare att ha bra höjd och bra lufttekniK, om han inte också har bra nedslag. Endast om nedslaget är perfekt får han betalt i poäng för resten av hoppet.

"Nedslagsdomarnas" sätt att döma är i och för sig lätt att förstå. Vad är det man bäst kommer ihåg av ett hopp, när en hoppare försvunnit under vattnet? Jo, det är just det man *sist* såg. Slutintrycket av ett hopp är nedslaget. Det är det som bäst fastnat på domarens näthinna. Det är så lätt att glömma ett fel i upphoppet, när man bländas av ett strålande nedslag. Och dessutom hur invecklat och svåruppfattat ett hopp än är, så är nedslaget alltid lika lätt att poängbedöma. Det fordras ingen domarutbildning för att se att det var överslag på ett hopp. Det kan vem som helst bland publiken se. En mindre skicklig domare, som är osäker på sin sak, dömer därför med nedslaget som utgångspunkt. Det är någonting som han begriper, även om resten av hoppet var ett enda virrvarr för honom.

Varför är de amerikanska hopparna bäst i världen? Svaret är enkelt: de har nedslagsteknik. Det finns många hoppare med samma höjd som amerikanarna. Det finns många som har praktiskt taget lika bra luftteknik. Men det finns inga, som har samma elegans och säkerhet i nedslagen. Någon har sagt om OS-segraren Skippy Browing: "För honom började hoppet, när han var under vattnet".

Jag diskuterade en gång hoppinstruktion med Mike Peppe, USA:s chefstränare, och frågade vad han ansåg viktigast. Han svarade ungefär så här: "Det viktigaste är inte att hoppa vackert i luften. Det viktigaste är att *vinna tävlingarna,* och det gör man på nedslag. Domarna har den tokiga åsikten att ett hopp består av 70 procent nedslag, 20 procent upphopp och 10 procent luftteknik. Alla hoppare anser att detta är fel, men man vinner inga tävlingar genom att stå och att säga att det är fel. Man vinner genom att rätta sig efter domarnas felaktiga sätt att döma. Därför instruerar jag därefter. Jag arbetar framför allt med nedslagen, sedan tittar jag på satsen och höjden och i sista hand på luftteknikeN." Det är alltså domarna som har framtvingat detta nedslagstänkande hos tränare och aktiva.

Lyssna på hoppledaren!

Hur många gånger har inte Ni, som läser detta, slappnat av mellan två hopp och suttit i andra tankar, när hoppledaren annonserat nästa hopp.

Ofta har man kanske klart för sig vilket hopp som kommer, men man har inte uppfattat stilarten.

Två dagsfärska exempel: Vid herrarnas inomhus-SM i svikthopp för två månader sedan utförde en hoppare ett mycket svårt skruvhopp. Hoppet var annonserat i pik men gjordes i rak stil. *Samtliga domare dömde mellan 6 och 7 poäng i stället för högst 4½.* Slutpoängen blev därigenom mer än 6 poäng för hög på hoppet. Och märk väl att detta fel begicks av fem av Sveriges skickligaste domare, som kan reglerna och som mycket väl vet att fel stilart ger högst 4½ poäng. Felet berodde alltså inte på okunnighet utan på ren ouppmärksamhet vid hoppledarens annonsering.

Samma sak en vecka senare vid en höghoppstävling i samband med sim-SM. En hoppare skulle utföra 1½ flygande volt i pik men gjorde den i gruppering. Samtliga domare utom en hade mer än 5 poäng på hoppet! Vid en fråga efteråt visade det sig att dessa domare trodde att hoppet skulle vara i gruppering.

Lyckligtvis spelade domartabbarna vid dessa två tillfällen ingen roll för prislistan. Ordningsföljden mellan hopparna hade ändå blivit densamma. Men det är ju en ren tillfällighet som inte ursäktar domarna.

En domare får med andra ord aldrig lita på att hopparen verkligen utför vad som annonserats. Man måste lyssna noggrant på hoppledaren och inte minst lägga märke till hoppets stilart.

"Ingen fjäder i hatten"

Den mest omdömesgille domaren är många gånger den, som nekar att döma. Jag har ofta bett personer att döma men fått till svar: "Det var så länge sedan jag dömde. Jag anser mig inte kompetent. Jag har för liten träning för närvarande". Sådana domare har min och alla andra hoppares högaktning. Det är ingen prestigeförlust att inse sin begränsning. Det tyder tvärtom på gott omdöme och framför allt på respekt för det finaste och väsentligaste vi har inom idrotten — kravet på rättvisa, på fair play. En tävling utan kompetenta domare kan aldrig bli sportsligt rättvis.

Det finns tyvärr folk, som inte har denna självkritik. Folk som anser det vara "en fjäder i hatten" att ha dömt eller varit funktionär vid en stortävling. Men det är minst av allt någon merit att genom sin egen okunnighet ha orsakat att fel man vunnit en idrottstävling.

Nåja, säger kanske någon, domarna tar ju inte ut sig själva. Det är ju tävlingsledningen som har ansvaret för vilka domare som utses. Ja visst, men hur många tävlingsarrangörer har verkligt hoppkunnigt folk i sin ledning? Jag törs påstå att Simförbundet numera gallrar omsorgsfullt, när man väljer domare till SM och landskamper, men det är ingalunda fallet överallt. Det finns många landsförbund, och även distrikt, som tycks betrakta en domare ungefär på samma sätt som en tidtagare. Funktionär som funktionär. Men med all respekt för att även tidtagning är en svår konst så beövs det oändligt mycket mer utbildning och specialkunskap för att vara hoppdomare.

Det är ett känt faktum att de sämst bedömda tävlingarna är de största — EM och OS. Det har blivit bättre internationellt men fortfarande finns det förbund, som på stortävlingar som domare sätter in förbundsledare, som egentligen befinner sig på tävlingsplatsen för att fylla helt andra funktionärsuppgifter. Sätt en hoppare som polodomare, så har ni jämförelsen.

Så länge inte alla förbund och tävlingsarrangörer inser vikten av att välja domare med enbart tanke den sportsliga rättvisan, så måste alltså domarna själva ha omdöme att tacka nej. Det är en samvetsfråga. Åtager man sig ett domaruppdrag, så räcker det ingalunda med att man har den goda *viljan* att vara ärlig och objektiv. Man måste också veta med sig att man har de erforderliga *kunskaperna.*

Låt de aktiva döma!

Ja, låt de aktiva döma! Låter det anstötligt? Kanske det, men vilket är mest anstötligt, att man får ett felaktigt slutresultat av en tävling eller att det "ser illa ut" att aktiva dömer?? Får den sportsliga rättvisan någonsin bli lidande av att man tar hänsyn till hur någonting "ser ut"?

Jag är medveten om att det finns många, som inte delar min åsikt på den här punkten, men det är min absoluta övertygelse, att man hellre skall låta kompetenta aktiva hoppare döma än andra mindre kompetenta personer. Om det finns skickliga domare på platsen, så skall inte de aktiva döma, men endast då.

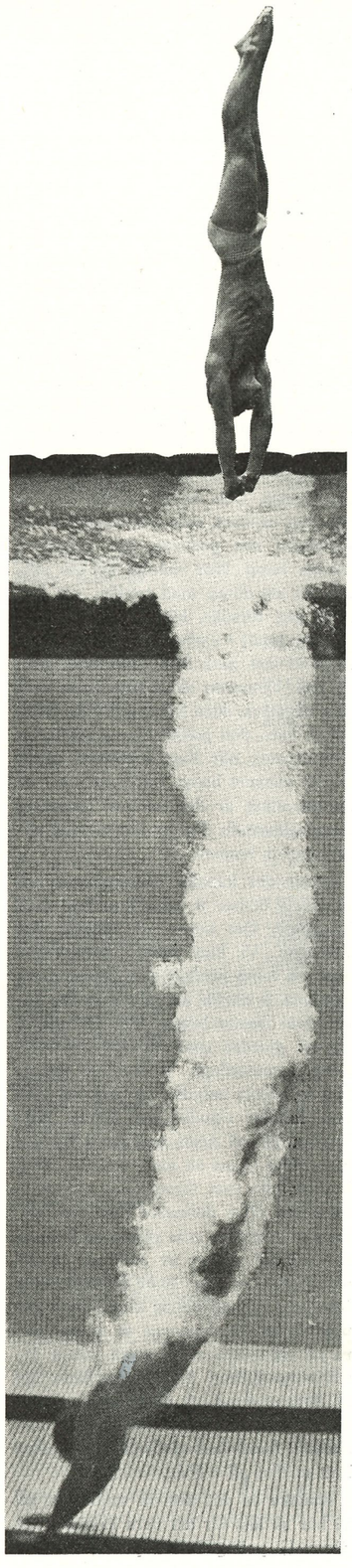

Jag har sett många internationella tävlingar, där bedömningen varit hårresande och slutresultatet direkt felaktigt på grund av att fem mer eller mindre okunniga domare tjänstgjort. Samtidigt har det som åskådare suttit 10—15 aktiva hoppare med verklig domarkompetens. Ingen har alltså kunnat skylla på att bättre domare inte funnits att tillgå, men ändå har tävlingen blivit något av en parodi på idrott. Man klagar ofta över bristen på goda domare, men det tycks fortfarande dröja lång tid innan man inser, att det i själva verket finns en mängd skickliga domare på varje tävlingsplats — de aktiva själva. I USA inser man detta och törs ha litet modernare åsikter än vi i Europa. Vid förra årets amerikanska mästerskap dömde 4 aktiva hoppare en f. d. aktiv.

Ja, men är inte de aktiva partiska? Nej, tvärtom. Om någon tvingas till opartiskhet så är det den aktive. Tror någon att Bibbi Segerström skulle knäppa fel tid, om hon var tidtagare, när Jane Cederqvist gjorde ett rekordförsök på 400? Hoppningen är både i Sverige och resten av världen en ganska liten familj där alla känner alla och samarbetar i träningen. En hoppare som dömde partiskt skulle aldrig kunna visa sig i sin kamratkrets mera. Han har en press på sig att vara objektiv inför sina kamrater som ingen annan domare har. Det finns ingenting som en hoppare så avskyr som partiska domare, och om han har någon föresats när han dömer så är det just att inte själv begå samma fel och bryta mot det för varje idrottsman heliga kravet på fair play.

Kan man automatiskt döma därför att man är aktiv hoppare? Nej, det finns undantag, men i nio fall av tio är de aktiva mycket goda domare. Ingen får tillnärmelsevis den bedömningsträningen som en aktiv. En hoppare diskuterar, analyserar och studerar simhopp praktiskt taget dagligen året runt. Och genom sin egen hoppning lär han sig alla de fel, som kan förekomma i ett hopp, och alla de trick man använder för att vilseleda domarna.

Man har kritiserat systemet i allsvenska inomhusserien i polo, där aktiva har dömt två andra klubbars matcher. Kritiken är förståelig med tanke

Ett perfekt nedslag — men förrädiskt! Alltför många hoppare förblindas av nedslaget och glömmer resten av hoppet.

på att den aktive själv spelar i samma serie. Han dömer alltså i en tävling, där han själv deltar. Men i hopp är fallet annorlunda. En manlig aktiv kan utan vidare döma en damtävling. Dock inte om han själv tävlar senare samma dag! Bedömning tröttar oerhört och man orkar inte själv koncentrera sig på en tävling, om man strax innan dömt. Men har en aktiv tävlat färdigt eller om han inte skall tävla förrän nästa dag, då ser jag inget annat skäl för att inte låta honom döma än att det finns andra verkligt kompetenta domare på platsen.

Och inte minst. Den bästa utbildningen och rekryteringen av domare för framtiden är att låta de aktiva börja döma redan under sin aktiva tävlingstid.

Variera — döm positivt!

Jag har sparat den gyllene regeln för all hoppbedömning till sist: *Variera bedömningen!* Domarens uppgift är att få fram *skillnaden* mellan de olika hoppen. Två hopp är aldrig exakt likadana, och man bör därför undvika att döma samma poäng. Skulle man tro domarsiffrorna vid vissa tävlingar, så finns det praktiskt taget inga skillnader på hoppen. Det finns domare som sätter en ära i att aldrig få sin siffra struken. Det ger en urvattnad och slätstruken bedömning mellan 4 och 7½ poäng. Med en aning överdrift skulle jag i stället vilja påstå, att *den bästa domaren många gånger är den, som får alla sina siffror strukna!* Han har visat att han vågar utnyttja *hela* sifferskalan.

Jämfört med andra europeiska länder har dock de flesta svenska domarna en stor fördel — de kan den svåra konsten att döma under 5. I Sverige kan vi verkligen variera de låga siffrorna mellan 0 och 5. Det finns länder, där man tycks vara ovetande om att det existerar siffror under 4½. Alla missade hopp ger automatiskt 4½. Men i Sverige vet vi att det är skillnad på en miss och en miss. Vi behärskar den nyanserade negativa bedömningen.

MEN — och det är ett stort MEN — vi är betydligt sämre på att döma positivt. Vi har haft tre amerikanska hoppare på besök de senaste åren, och samtliga har gjort samma fråga: "Varför dömer ni aldrig över 8?" Ja, vad svarar man på det? Man är väl lika svarslös som några domare vid TV-tävlingarna i Göteborg, som kom fram och gratulerade Göran Lundqvist för ett absolut perfekt handstående med mellanhopp. Alla hade dömt 8 poäng och menade att hoppet var helt felfritt, varpå den gode "Krax" replikerade: "Om ni anser hoppet helt felfritt, hur kan ni då göra 2 poängs avdrag?" Repliken var sagd mest på skämt men innehåller i ett nötskal felet med den svenska och hela den europeiska bedömningen. Vi lider av "9-poängsskräck".

Vi ser ofta bedömningen från fel utgångspunkt. Ty hur tänker vi, när vi sätter oss ned för att döma? Jo, ungefär så här: "Nu gäller det att vara koncentrerad och inte missa någon enda liten felaktig detalj i något hopp". Och så sitter vi där och bevakar och spanar efter fel och sträcker på oss litet extra mycket, om vi efter tävlingen kan konstatera, att vi inte lät oss luras en enda gång. Ingenting förbigick oss. Och ändå är det ofta så oändligt mycket, som har förbigått oss, nämligen det positiva, det vackra i många hopp. Hur många av oss sätter oss att döma med tanken, att "nu skall jag försöka hitta varenda liten vacker detalj i varje hopp"? En domare skall inte bara fälla, han skall också fria. Domaren skall inte bara vara den negativa, sure kritikern. Han skall också vara den positive, översvallande beundraren, när han verkligen njutit av ett vackert hopp. Det centrala i all simhoppning är det vackra, det estetiskt tilltalande. Det är det vi skall söka efter i hoppet.

Beror det kanske på hopparna, att vi aldrig dömer 9 och 10 poäng? Nej, knappast. Det beror på rädslan hos domarna. Vi kan ibland personligen anse ett hopp perfekt men dömer trots det bara 8, därför att vi vet att de andra inte dömer högre. Vid EM i Budapest gjordes mer än 400 tävlingshopp sammanlagt. 7 domare tjänstgjorde, vilket betyder att mer än 2.800 domarsiffror visades upp under EM-veckan. Bland dessa mer än 2.800 domarsiffror fanns en enda 9:a! Så dåligt hoppar inte den församlade europeiska eliten efter intensiva förberedelser, men så negativa och rädda är domarna. Att det vimlar av 9:or och ibland också förekommer 10:or i USA beror inte bara på hopparnas klass, utan lika mycket på att domarna är mera säkra på sig själva och har en annan inställning. Göran Lundqvist hade åtskilliga nior på ett par av sina hopp, när han tävlade i amerikanska mästerskapen förra året. I Sverige har han haft *en* 9:a på två år.

Kanske är det inte så underligt, att vi har så lätt för att vara kritiska och döma ½-poäng och 1 poäng men så svårt för att vara berömmande och döma 9 och 9½. Hela regelboken — och inte minst mina två föregående artiklar — nästan uppmanar till en negativ syn. Det finns massor av regler om hur många poäng som skall *drav av,* men inte på något ställe talas det om att poäng skall *läggas till.* Men vi får inte låta oss förblindas av allt detta tal om avdrag. Det är en direkt orättvisa mot den hoppare som lyckas, om man dömer 7½ på ett medelbra hopp men endast en halv poäng högre på ett hopp, som är en verklig fulträff. Vi måste variera vår bedömning även uppåt. *Vi måste lära oss en positiv hoppbedömning!*

— — —

Föregående artiklar om hoppbedömning har varit införda i Simsports februari- och marsnummer.

☆

Herr Redaktör!

VEM VAR SNABBAST?

Det påstås att svikthopparen Johnny Hellström skulle ha varit snabbast i Stockholms 20-mannasimning den 3 april. Är det verkligen så? Vidare undrar jag vilka tider de gamla mästarna P. O. Olsson, Göran Larsson och P. O. Östrand hade.

"Vadhållare".

Svar: Snabbast var neptunaren Lasse Hennix 21, och Hasse Lindström 23, med resp. 25,7 och 26,0. Men Johnny 19, som simmade näst sista sträckan i SKK:s lag var inte stort sämre med 26,1, d. v. s. samma tid som Neptuns slutman Per-Ola Lindberg 20. Den sistnämnde hade dock SM-loppet på 800 m i benen. "Perre" 42, Göran 28, och "Petter" 30, vilka simmade för Hellas, hade resp. 26,9 — 27,0 — 27,2.

☆

"Strip tease"

I slutet på 40-talet arrangerades i San Francisco en simuppvisning till förmån för Röda Korset. Svensken Hjalmar Johansson utförde där bravaden att under vattnet klä av sig skor, strumpor, kavaj, väst, byxor, kalsonger, slips, krage, skjorta och undertröja. Det är svårt nog att hålla sig under vattnet i nära två minuter (som det tog för svensken att ta av sig). Det var en bedrift att hinna med "strip tease", ty Hjalmar Johanson var vid tidpunkten 75 år fyllda.

Mot britterna i Cardiff

Bröstsimmerskor på frammarsch, fr. v. Margareta Winqvist, Elisabeth Ljunggren och Barbro Eriksson

Den 17—18 juni drabbar de svenska simmarna samman med sina brittiska kolleger i Cardiff. Det blir tredje mötet inom loppet av knappa två år. EM-året 1958 gästade britterna Malmö, där vi arrangerade den första TV-landskampen. Britterna vann totalt med 93—81, om man räknar bort svikthoppningen, som stod på programmet den gången (svensk segergren med 12—10) men som ej finns med på programmet i Cardiff. På herrsidan blev det 49—38, på damsidan 44—43 till gästernas favör i Simhallsbadet erkänt snabba 25-metersbassäng.

Vid olympiska simstadions invigning i fjol visade sig britterna överlägsna även i 50-metersbassäng och totalt förlorade vi simgrenarna med 83—91. Våra herrar hade knappat in på britternas försprång och nådde nu 43—44, medan våra damer däremot "tappat terräng" en aning med 40—47.

Vid båda de avverkade landskamperna har Sverige vunnit frisimlagkapperna och britterna medleylagkapperna. Eftersom just lagkapperna har sitt stora intresse detta olympiska år har vi sammanställt en liten statistik kring dessa i vilken vi också upptagit EM-simningarna 1958 och de internationella TV-simningarna i Göteborg i år samt därvid också redovisat de italienska herrarnas resultat:

HERRAR 4×200	2/9 -58 Budapest	5/9 -58 Budapest	11/10 -58 Malmö	24/8 -59 Rom	27/4 -60 Göteborg
Storbritannien	50 m.	50 m.	50 m.	50 m.	25 m.
Bob Sreenan	2.16,5		2.13,4	2.16,6	
Gobi	2.15,5				
N. J. McKechnie	2.08,8	2.16,7	2.09,9		
Ian Black	2.11,7	2.06,4		2.09,5	
	8.25,5				
Graham Symonds		2.15,2	2.12,3		
"Digger" Rigby		2.16,6			
		8.54,9			
Stan Clarke			2.10,6	2.12,5	
			8.45,3		
M. E. Barnes				2.15,2	
				8.53,8	
Sverige					
P. O. Eriksson	2.13,7	2.14,3		2.13,8	2.10,5
Bengt Nordvall	2.15,3	2.12,9	2.09,1	2.07,8	2.05,8
Lars Eriksson	2.15,4	2.15,4			
Willy Hemlin	*2.15,5*				
	8.59,9				
P. O. Lindberg		*2.12,8*	2.09,6	2.13,3	2.06,8
		8.55,4			
Leif Wolmsten			2.13,6		2.09,7
Björn Billqvist			*2.11,9*	*2.12,6*	
			8.44,2	*8.47,5*	*8.32,8*
Italien					
Angelo Romani	2.13,8	2.14,9		2.11,2	
Palo Galletti	2.10,8	2.12,2			2.11,4
F. Dennerlein	2.11,3	2.10,2			2.07,0
Paolo Pucci	*2.10,0*	*2.03,9*		2.09,4	
	8.45,9	*8.41,2*			
Gior. Perondini				2.10,6	2.09,3
Bruno Bianchi				*2.12,3*	*2.12,8*
				8.43,5	*8.40,5*

DAMER 4×100	5/9 -58 Budapest	6/9 -58 Budapest	12/10 -58 Malmö	23/8 -59 Rom	26/4 -60 Göteborg
Storbritannien	50 m.	50 m.	25 m.	50 m.	25 m.
Judy Grinham	1.07,3	1.05,5			
Elspeth Ferguson	1.07,3	1.07,0	1.07,0		
Judy Samuel	1.07,8	1.06,0	1.05,3		1.07,0
Diana Wilkinson	*1.06,4*	*1.05,6*	1.05,6	1.08,3	1.07,1
	4.28,8	*4.24,2*			
Beryl Noakes			*1.06.9*	1.07,1	
			4.24,8		
Margaret Toms				1.05,1	1.05.3
Natalie Steward				*1.05,7*	*1.04,0*
				4.26,4	*4.23,4*
Sverige					
Birgitta Eriksson	1.07,8	1.08,1	1.07,0		
Birgitta Wängberg	1.08,7		1.05,6		
Barbro Andersson	1.07,5	1.07,7		1.06,4	
Kate Jobson	*1.06,2*	1.05,2	1.03,3	1.05,9	
	4.30,2				
Karin Larsson		*1.07,5*	*1.06,3*	1.05,2	1.06,1
		4.28,5	*4.22,2*		
Bibbi Segerström				*1.05,4*	1.06,2
				4.22,9	
Inger Thorngren					1.05,6
Ann-Katrin Andersson					*1.05,5*
					4.23,4

HÄLSINGBORGS SS vann en triangelmatch mot IK Attack och Landskrona SS den 28/4. Poängerna resp. 64, 56 och 28. Jan Andersson vann 100 m frisim på 59,7. I polo spelade HSS oavgjort 2—2 mot såväl Attack som Landskrona, medan matchen mellan de senare slöt 2—1 i HSS favör.

50 vändningar i varje pass

Av Frank Guthrie

Betydelsen av tekniskt fulländade vändningar framgår kanske bäst vid en granskning av den framlidne australiske frisimmaren John Marshalls rekordlista. Han höll i början på 50-talet världsrekorden från 200 meter upp till 1 eng. mil. Hans bästa noteringar på sträckor upp till 440 yards var gjorda i bassänger av 25 meters eller 27,5 yards längd. Johns världsrekord på 400 meter (1951), satt i en 25-metersbassäng, löd på 4.26,9. Och då är likväl att märka, att han aldrig lyckades pressa sig under 4.37 på 50-metersbana! John var en mästare i att vända. På de åtta extra vändningar han fick på 25-metersbana tjänade han minst 10 sekunder. Samma räkneexempel är tillämpligt för alla USA:s världsrekordsimmare fram till den 1 maj 1957, då FINA:s nya regler trädde i kraft, de som stipulerade bana av 50 meters eller 55 yards längd för att världsrekord skulle godkännas.

USA-simmarna är suveräna i vändningsteknik och de korta inomhusbanorna (25 yards eller 25 meter) ger dem möjligheter til att "snygga upp" sina tider liksom fallet var med den amerikatränade John Marshall. Standarden på australiernas vändningsteknik är närmast ynklig och knappast någon australisk simmare har något att tjäna på korta banor. Bland våra ledande sprintersimmare vet jag bara fyra som kan göra en korrekt kiefervändning (kullerbytta).

Många timmars repetition

Den enkla anledningen till denna allvarliga svaghet i den australiska tekniken är, att man nonchalerar träningen av vändningar. Vändningsteknik är en konst som förvärvas genom många och långa timmars träningsarbete; vid varje övningspass borde en äregirig simmare göra minst 50 vändningar. Cary Chapmans briljanta vändningar är resultatet av ett sådant program.

Vad är det då som kan anses det väsentligaste i en god vändning? 1) En kraftig avspark, som ger simmaren möjlighet att starta simningen med fullt pådrag. En dålig avspark betyder fartförlust! 2) Utförandet, som skall ske i lodplanet utan vridning av kroppen, 3) Återuppgången till ytläget och igångsättandet av simningen i det rätta ögonblicket d. v. s. då simmaren får maximal hjälp av avsparken.

Häri ligger USA-hemligheten. Tekniken har förädlats på korta banor. Amerikanarnas fulländat tekniska kullerbyttor plus en väldig avspark ger dem möjlighet att undvika fartminskning i vändningarna.

Medeldistansvändningar

Många av de främsta simmarna kan bara vända med sin favorithand. Om det blir nödvändigt att nå väggen med denna, så kortar de av ett armtag och går in i vändningen på bara benspark. Jag godkänner gärna denna politik, ty inte ens med månadslång träning är det många förunnat att lära sig vända lika bra med båda händerna. Då är det bättre att undanröja den gnagande ängslan över att kanske inte nå väggen med favorithanden. Och det gör man bäst genom att reglera längden på de sista armtagen före vändningen. Det ger trygghet och en viss försäkring mot totalmissade vändningar.

"Ryggkastet" är nu den allmänt accepterade medeldistansvändningen. Väggen vidröres med handflatan — inget riktigt grepp sålunda — och armen är lätt böjd i armbågen. Den "släpande" armen ligger vid höften med handflatan riktad mot vändningsväggen. Knäna dras sedan upp, "släparmens" axel sänkes ned i vattnet och fötterna placeras tillsammans på väggen 5—8 dm under handen, som vidrör väggen. Denna hand har varit en sorts stötdämpare som motverkat att kroppen — och speciellt då huvudet — kommit för nära vändningsväggen.

I detta moment föres handflatan ned till botten för att balansen skall kunna bibehållas. Kroppsläget är nu detta, att handflatan har väggkontakt liksom fötterna, den bakre axeln är doppad, "släparmen" böjd och handflatan ligger mot botten för balanseringen. Simmaren bör ha blicken riktad mot simbassängens sida. Vändningen utföres nu genom att simmaren faller baklänges under vattnet — utan att vrida kroppen — och låter den vidrörande handen dyka under vattnet för att möta "släparmens" hand.

Simmaren skall nu vara i ett hopkrupet, balanserat läge under vattnet och blicka mot bassängsidan. Avsparken skall göras mot ytan — under denna avspark intar kroppen åter ett läge parallellt med botten.

Vinkeln för avsparken är betydelsefull. Varje simmare måste finna sig egen bästa vinkel, vilken gör att han når ytan med maximalfart och likväl samtidigt försäkrar honom om maximal längd på "uppstigningen" från vändningen; bensparken måste komma igång genast efter avsparken.

Vändning med kullerbytta

Den s. k. kiefervändningen är baserad på kullerbytta med skruv och enligt mitt förmenande endast lämpad för sprintersimmare. Vändningen påbörjas i god tid innan vändningsväggen nås — på ett avstånd upp till 6 fot (1,8 m). Man får inte glömma bort att simmaren kommer i högsta fart. "Vändningshanden" är framförd ovan vattenytan med kraftigt och nästan rakt utsträckt arm, huvudet har böjts ned liksom axeln på andra sidan den sträckta armen. Knäna dras upp och kullerbyttan utföres med kroppen nedböjd mot bassängens botten — vilket åstadkommes genom att den nedsänkta axeln drar sig bort från den utsträckta armen — medan "vändningshandens" baksida smeker vändningsväggen cirka 2,5 fot (75 cm) under vattenytan (vilket är föreskrivet i reglerna). "Släparmen" ligger kvar vid kroppens sida och spelar liten roll i detta sammanhang.

Kullerbyttan avslutas med att fötterna placeras mot väggen cirka 3 fot (90 cm) under vattenytan och då det kroppen vänd mot bassängens långsida. Avsparken från väggen måste göras med samma effekt från båda fötterna.

Det väsentligaste i denna vändning är: 1) att kullerbyttan göres ut från vändningsväggen, 2) att kullerbyttan är ett direkt resultat av farten, 3) att det sista armtaget göres med en rak arm och i en rytm som avpassas för den huvudsänkning som förbereder kullerbyttan, 4) att "släparmens" axel sänkes ned, 5) att kroppsläget i kullerbyttan inte är alltför "hopvikt".

Ryggsim

Vid vändning i ryggsim får man akta sig mycket noga, så att man inte gör sig skyldig till regelbrott. Man måste sålunda ha horisontellt ryggläge ända tills "vändningsarmen" nått vändningsväggen och samma läge sedan avsparken gjorts. Om man sålunda kopierar frisimmets skruvvändning, blir man diskvalificerad av den bandomare som strikt följer reglerna. I ryggsimsvändningen måste man sänka huvudet, innan man når vändningsväggen. Detta garanterar en djup kontakt mellan vändningshanden och väggen, ung. 5—6 dm under vattenytan, och möjliggör att fram till väggen hålla det ryggläge som reglerna föreskriver. Sedan skall riktmärket vara att placera fötterna för avspark på vändningsväggen ungefär där "vändningshanden" fick kontakt. Hemligheten med en bra vändning är sålunda så liten sidovridning av kroppen som möjligt och så rak kullerbytta som möjligt.

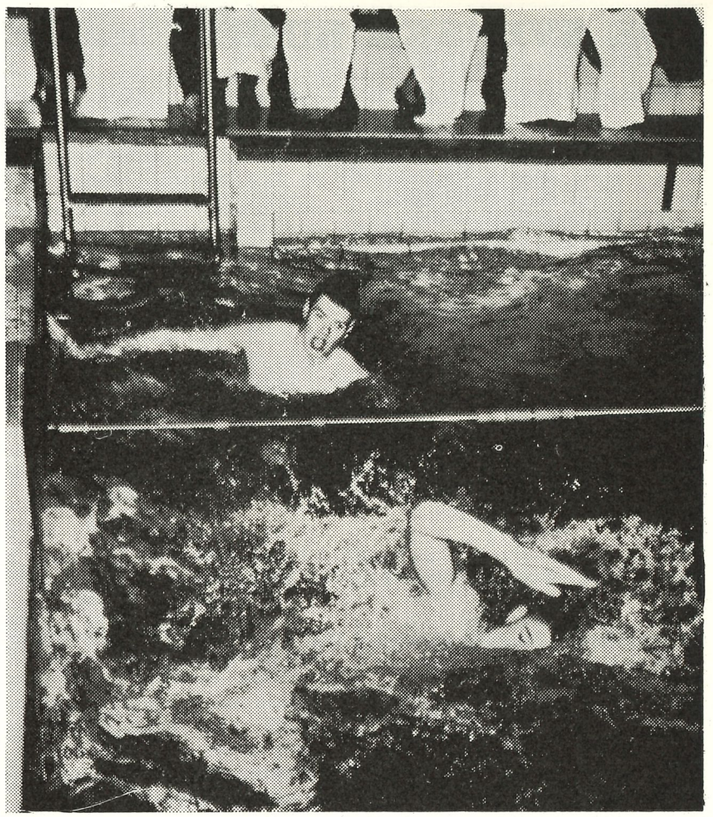

Vändning med sidkast praktiseras med förkärlek av våra svenska frisimmare. Här är det Bengt Nordvall, Neptun och Jan Andersson, Attack, som demonstrerar tekniken under årets SM-lopp på 800 meter

Bröstsim

Eftersom reglerna föreskriver att bröstsimmet skall utföras så, att axlarna är i horisontell linje med vattenytan och att händerna framföres samtidigt och symmetriskt på samma vågrätta plan mot vändningsväggen, är bröstsimvändningen i själva verket begränsad till såväl fart som frihet. Det är dock tillåtet att göra vändning genom att sänka ena axeln efter ankomstberöringen av vändningsväggen och före avsparken. Och det kan ha sin stora betydelse med tanke på det tilllåtna undervattensimtaget efter vändningen, vilket elitmännen som bekant delar upp på ett armtag plus ett bentag. Det är dock enligt mitt förmenande tvivelaktigt om simmaren får det fulla genomdragets effekt i armtaget utan den samtidiga benkicken. Och jag ifrågasätter därför om inte ett "odelat" simtag under vattnet är den snabbaste vändningsmetoden.

Fjärilsim

Genom att utnyttja samma vändningsprincip som i medeldistansernas bakåtkast kan stor favör nås genom den för fjärilsimmet tillåtna undervattenskicken.

Fjärilsimrekordet

Den amerikanske världsrekordhållaren Troy kommer givetvis att få starta som olympisk favorit i Rom. Han satte i fjol rekord på 200 meter med 2.16,4 (11/7 i Los Altos). Japanerna Hirakida, Masunaga och Youshimura håller sig visserligen fortfarande kring 2.20, men Europa kommer oväntat starkt i denna disciplin. I början på april satte Ian Black i Cardiff nytt europarekord med 2.18,7 (på 220 yards), men knappa 14 dagar senare var napolitanaren Federico Dennerlein ännu starkare med 2.18,0 vid de italienska inomhusmästerskapen i Roms "Foro Italico".

Australisk skola

Under fjolåret hade vi i Simsport en lång artikelserie om vändningar, där den erfarne, kunnige och allmänt respekterade brittiske instruktören Brian Nettleton presenterade sina synpunkter i ord och bild (nr 5—12). Det kan därför kanske tyckas överflödigt att så snart återkomma till ämnet. Men frågan är likväl, om inte detta är välbetänkt, eftersom våra toppsimmare trots sina allmänt omvittnade framsteg i själva simningen fortfarande uppvisar katastrofala svagheter i vändningsteknik. Detta omvittnades senast i denna tidskrifts februarinummer av en tekniskt intresserad TV-åskådare.

I vidstående artikel är det den världsberömde australiske tränaren Frank Guthrie — mannen bakom Lorraine Crapps och Gary Chapmans karriär — som predikar den goda vändningsteknikens evangelium. Eftersom vi här i Sverige i ren simning så omvittnat väl följt de australiska instruktörernas intensioner, kanske det också kan löna sig beträffande vändningstekniken. Men då fordras, att våra svenska instruktörer bereder ordentlig plats för vändningar på sina träningsprogram. Det hastar, ty föga mer än tre månader återstår till Rom. Guthries artikel är lånad ur "Swimming Times" och översatt till svenska av Henry Runströmer.

DE SVENSKA SIMREKORDEN den 1 maj 1960

SVENSKA REKORD PÅ LÅNG BANA (50 meter)

HERRAR

Frisim			
100 m	Göran Larsson, Stockholms KK	57,5	1952
200 m	Bengt Nordvall, SK Neptun	2.08,3	1959
400 m	Per-Olof Östrand, IF Elfsborg	4.33,6	1952
800 m	Lars-Erik Bengtsson, SK Neptun	9.44,3	1959
1500 m	Lars-Erik Bengtsson, SK Neptun	18.40,5	1959
4×100 m	SoIK Hellas	4.07,6	1957
4×200 m	SK Neptun	8.52,4	1959
Bröstsim			
100 m	Tommie Lindström, Polisens IF	1.15,8	1959
200 m	Tommie Lindström, Polisens IF	2.41,7	1959
Fjärilsim			
100 m	Rolf Friberg, Jönköpings SLS	1.05,5	1959
200 m	Håkan Bengtsson, Polisens IF	2.30,7	1959
Ryggsim			
100 m	Hans Andersson, Tunafors SK	1.08,2	1956
200 m	Hans Andersson, Tunafors SK	2.33,6	1956
Medley			
400 m	Christer Junefeldt, Jönköpings SLS	5.32,8	1959
4×100 m	Malmö	4.39,0	1959

DAMER

Frisim			
100 m	Kate Jobson, Varbergs GIF	1.04,7	1958
200 m	Bibbi Segerström, SK Neptun	2.27,1	1959
400 m	Bibbi Segerström, SK Neptun	5.01,7	1959
800 m	Anita Hellström, SK Neptun	11.44,4	1956
1500 m	Anita Hellström, SK Neptun	22.20,2	1956
4×100 m	SK Ran, Malmö	4.32,5	1959
Bröstsim			
100 m	Stip. tid	1.26,0	
200 m	Margareta Winqvist, SK Neptun	3.00,5	1959
Fjärilsim			
100 m	Kristina Larsson, SK Ran	1.13,1	1959
200 m	Birgitta Lundquist, SK Neptun	2.54,8	1958
Ryggsim			
100 m	Bibbi Segerström, SK Neptun	1.14,5	1959
400 m	Margareta Westeson, SK Poseidon	2.45,5	1956
Medley			
4×100 m	SK Neptun	5.06,9	1959

SVENSKA REKORD PÅ KORT BANA (25 och 33 1/3 m)

HERRAR

Frisim			
100 m	Per Ola Lindberg, SK Neptun	56,0	1960
200 m	Per Ola Lindberg, SK Neptun	2.06,8	1960
400 m	Per-Olof Östrand, Hofors AIF	4.29,1	1956
800 m	Lars-Erik Bengtsson, SK Neptun	9.31,5	1960
1500 m	Lars-Erik Bengtsson, SK Neptun	18.40,5	1959
4×100 m	SK Neptun	3.53,3	1960
4×200 m	SK Neptun	8.32,8	1960
Bröstsim			
100 m	Bernt Nilsson, Göteborgs KK	1.13,3	1959
200 m	Bernt Nilsson, Göteborgs KK	2.37,6	1959
Fjärilsim			
100 m	Rolf Friberg, Jönköpings SLS	1.03,0	1959
200 m	Håkan Bengtsson, Polisens IF	2.26,4	1960
Ryggsim			
100 m	Lars Eriksson, SoIK Hellas	1.05,9	1960
	Ulf Johansson, IF Elfsborg	1.05,9	1958
200 m	Hans Andersson, Tunafors SK	2.24,4	1956
Medley			
400 m	Christer Junefeldt, Jönköping SLS	5.20,5	1958
4×100 m	SoIK Hellas	4.27,4	1957

DAMER

Frisim			
100 m	Birgitta Eriksson, Tunafors SK	1.04,6	1959
	Karin Larsson, SK Ran	1.04,6	1959
200 m	Bibbi Segerström, SK Neptun	2.20,8	1960
400 m	Bibbi Segerström, SK Neptun	4.56,6	1959
800 m	Bibbi Segerström, SK Neptun	11.05,8	1958
1500 m	Bibbi Segerström, SK Neptun	21.08,8	1958
4×100 m	SK Neptun	4.28,8	1960
Bröstsim			
100 m	Barbro Eriksson, Nyköpings SS	1.22,4	1959
200 m	Barbro Eriksson, Nyköpings SS	2.56,4	1960
Fjärilsim			
100 m	Kristina Larsson, SK Ran	1.12,4	1959
200 m	Birgitta Lundquist, SK Neptun	2.49,1	1958
Ryggsim			
100 m	Bibbi Segerström, SK Neptun	1.12,8	1959
200 m	Bibbi Segerström, SK Neptun	2.34,6	1960
Medley			
400 m	Karin Larsson, SK Ran	5.42,0	1959
4×100 m	SK Neptun	5.06,9	1959

Storbritannien krossade Sovjet

Den med stort intresse motsedda simlandskampen mellan Storbritannien och Sovjet, vilken ägde rum i Blackpool den 30/4 — 4/5 resulterade en sensationellt stor seger för britterna eller i poäng 130—75. Landskampens huvudaktör var icke oväntat Ian Black. Skotten, som legat i influensa veckan före tävlingarna, satte nu nytt europarekord på 400 meter genom att vinna den 2,32 m längre 440-yardsdistansen på 4.27,5. På 110 yards blev det däremot dubbelt ryskt genom Konoplaev och Luchkowski på resp. 57,8 och 58,2.

På 1 eng. mil vann sensationellt britten Campion på 18.52,4 före ryssarna Patko och Lavrinenko. Steward vann damernas 110 yards på 1.05,1 före ryskan Voog och Wilkinson på 1.06,4. På 440 yards triumferade lilla Nan Rae 5.05,1. Britterna vann sedan både herrarnas och damernas frisimlagkapper på resp. 8.37,0 (Black, Milton, Martin-Dye, Clark) och 4.27,0 (Toms, Noakes, Wilkinson, Steward). Ryggsimmet gick också i brittisk favör genom Sykes 1.05,1 och Steward 1.12,6. Gosden och Lonsbrough vann bröst dubbelt med 2.55,0 och 2.57,5, medan ryssen Antonian var bäst bland herrarna med 2.42,0. Fjärilsimmet gav brittiska segrar genom Black och Sheila Watt på resp. 2.18,5 och 1.13,5. Ryssarna vann herrarnas medleylagkapp på 4.20,5 och engelskorna damernas på 4.54,7.

200 motioner till FINA

Rom blir väl inte bara rekordens olympiad i simbassängen (och på övriga arenor med för den delen). Även internationella simförbundet (FINA) har att ta ställning till ett rekordartat antal motioner på kongresserna den 24 aug. och 5 sept. i Rom.

— De mest revolutionerande motionerna berör utan tvekan vattenpolo, kommenterar Bertil Sällfors, som är FINA:s generalsekreterare. Här kommer två ledande pololänder som Ungern (!!) och Sovjet (!) och föreslår att polon skall plagiera ishockeyn med 3 perioder och dessutom 3 avbytare. Själv tycker jag nog det är ett gott förslag, även om vi tidigare, bl. a. i Sverige, experimenterat med avbytare, dock utan större framgång. Men publiksiffrorna dalar även utomlands och man måste nog se till att friskare fläktar blåser in i spelet. En klar framgång blev ju de s. k. argentinska reglerna (= slopande av det tidigare statiska systemet).

KINAS ISOLERING

Från öststaterna kommer en flod motioner, som pekar på att Kina bör tas upp i den internationella gemenskapen. Österrike fick nämligen bakläxa för ett halvår sen, då en österrikisk trupp turnerade i folkrepubliken. Som inte är medlem av FINA. Sovjet, Rumänien, Ungern, Tjeckoslovakien och Österrike vill ge vilket land som helst rätt att tävla i Kina — Sovjet anser det räcker med en information från värdlandet direkt till generalsekreteraren i FINA om förhållandet.

25-METER-V-REKORD

USA vill ha världsrekordlista både på 50-meters- och 25-metersbana. (Som t. ex. Sverige bokför sina svenska rekord). Japan tycker att alla världsrekord måste sättas i sötvatten; saltvattensbassänger (alltid mer lättsimmade) skulle sålunda bannlysas i rekordsammanhang.

USA önskar ha fjärilsim att simmas helt på ytan, utan undervattensinblandning, och Filippinerna påpekar, att andningen måste ske rakt framifrån och sålunda icke från sidan, som ju förekommer numera.

ÄNDRINGAR I POLO

Men polon var det. Där kommer de verkliga revolutionsförslagen. Inte nog med den ingressvis berörda bomben med avbytare och tre perioder. Sovjet vill också ha två domare, precis som i bandy och hockey.

Ungern vill också öka speltiden till 21 min. effektiv speltid, vilket då gör 1 minuts pålägg mot nuvarande system. Litet radikalare är Sovjet, som tycker att 30 min. (3×10) blir lagom. Med avbytare med i spelet måste man nog ge Sovjet rätt. En normal polomatch tar med paus och allt 40—45 min. och det är inte mycket att bygga upp ett program kring. Det sovjetiska förslaget skulle innebära en bruttospeltid på en dryg timme, vilket verkar vettigt. Rumänien går på samma linje. Också det en polonation på framåtgående.

Sovjet och Ungern tycker att lagen skall bestå av 10 man med 7 i vattnet samtidigt. Bulgarien vill ha avbytare även för målvakt.

Österrike levererar ett klokt drag. Om en spelare får frikast för att målvakten håller i målburen, måste anfallande laget placera en man innanför 2-meterslinjen, inom vilken det är förbjudet fatta position, för att kunna utföra frikastet. Österrikarna vill dra ut frikastet *på* 2-meterslinjen just på motsvarande punkt svarande mot förseelsen.

Italienskt förslag: frikast bör få utföras av vilken spelare som helst. Just nu måste den förfördelade själv utföra frikastet. Spanien och Italien vill också att straffkast skall få utföras av vilken spelare som helst. Hur många straffkast missas inte nu, beroende på att den doppade och misshandlade spelaren själv tvingas utföra straffkastet, utan att han är i fysisk balans för ögonblicket.

Även hopparna har åtskilliga motioner inom sitt gebit. Åtskilliga svenska motioner har hittat vägen till FINA-bordet. Den viktigaste torde vara den om ändrat minimidjup: 3,5 m för 1-meterssvikten, 4,0 m för 3-meterssvikten. En del olycksfall har aktualiserat motionen. Från trampolin vill man ha 4 m från 5-metern; 4,5 m djup från 7½ och 10 metern.

H. H.

— — —

FOTNOT: K-Kina utträdde ur FINA 1958 för att Formosa-Kina tilläts medlemsskap. FINA:s regler förvägrar medlemsnationerna att tävla med nationer icke tillhörande det internationella förbundet.

Inbjudan till SM

Svenska Simförbundet inbjuder härmed til 1960l års svenska mästerskap i simning och hopp. Tävingarna kommer att äga rum i Fyrisbadet, Uppsala, och förbundets medarrangör är Upsala Simsällskap.

Torsdagen den 28 juli
Kl. 14.00 Försök.
Kl. 19.00 Finaler.

Fredagen den 29 juli
Kl. 10.00 Försök.
Kl. 18.00 Finaler.

Lördagen den 30 juli
Kl. 10.00 Försök.
Kl.16.00 Finaler.
Kl. 21.00 ELDFEST.

Söndagen den 31 juli
Kl.09.00 Försök.
Kl. 14.00 Finaler.
Kl. 17.15 *Kamratfest på Riks-salen, Uppsala slott.*

Anmälan till SM i Uppsala skall ställas till SIM-SM kansliet, Fyrisbadet, Uppsala. Anmälningstiden utgår (obs) den 24 juli. Lottning sker den 25 juli.

Vid anmälan skall föreningen bestyrka sina simmares bästa årsresultat i den eller de grenar vederbörande ämnar starta. Ett villkor för start bör vara att stipulationstiden för silvermedaljen presterats under året. Föreningen är skyldig att senast kl. 10 dagen före tävlingsdagen återtaga anmälan för individuell simmare eller lag som ej kommer till start. Uteblir deltagare utan godtagbar anledning uttages en startavgift på kr 5: — per deltagare och gren.

Grete i farten

Grete Andersen, f. d. storsimmerskan, vann som vi alla vet, förra årets kanalsimning. Hon tränar jättehårt just nu för att vinna även årets tävling. Som ett led i den träningen ingick en 25-milessimning i Atlantic City, vilken Grete överlägset vann. Ska vi tippa att fröken Andersen kommer att bli den förste i år också som vadar i land i Dover.

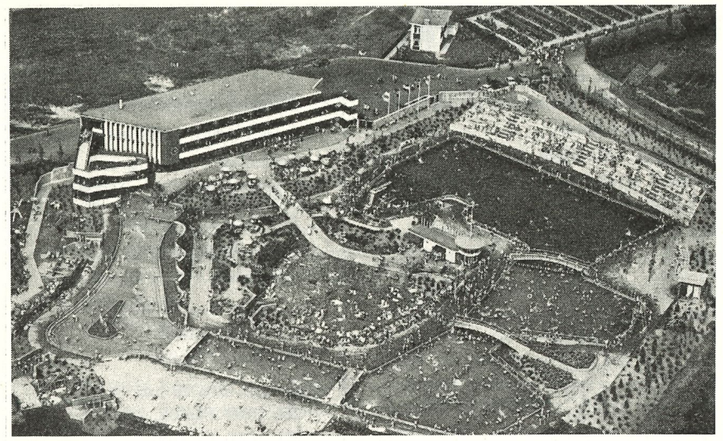

Groningens nya simstadion är en av de mest storslagna i Europa. Det är här som Sverige spelar olympisk kvalpolo mot Belgien och Storbritannien den 24—26 juni

Tunafors hotar Hellas

Hellas leder allsvenska poloserien (som också gäller inne-SM), sedan våromgången är slutspelad. Det ser emellertid ut som om hösten kan bli kritisk för det från i fjol rätt kraftigt omstuvade mästarlaget. Avslutningsmatcherna i Stockholm tyder på det.

Framför allt var det S02, som höll på att åstadkomma jättesensation. Hellas räddade dock 6—6 i en rafflande match, där S02 spelade ypperligt och icke visade någon respekt för mästarna. Hellas hade också besvärligt mot Elfsborg, men från underläge i pausen gick man dock till en rättvis tvåmålsseger.

Tunafors åstadkom 10—1 på Ran (!) och 13—0 på Hofors hemma och blir nog svårt i höst. Hasse Andersson & c:o spelar i sina bästa stunder finfin polo och därifrån får naturligtvis stommen hämtas för landslaget, som skall kvala för ev. OS-deltagande. I Groningen 26—28 juni mot Belgien och Storbritannien.

Ungraren Nandor Nadas, på fritid förbundstränare, har fått viss stil både på S02 och SKK, och nog kan man spåra hans intentioner bakom de båda lagens metamorfors. Han har nämligen under sina turnéer tränat de båda lagen en hel del.

Kräftgången har malmölaget Ran beskrivit, vilket är märkligt. Vid motsvarande tidpunkt i fjol låg laget på första platsen. Trots den odisputabla spelförmågan, knyter det sig för malmöpågarna.

Elfsborgs spel baseras litet för mycket på 35-årige Hasse Hellbrand, som enligt egen utsago egentligen endast är med för att ut en plats i laget. Han lägger ner större allvar på sitt jobb som ledare för simlandslaget, men "motionen" i laget har dock resulterat i en klar ledning i skyttetabellen — precis som i fjol, då han vann.

Västerås och Hofors har parkerat på jumboplatserna. Möjligen kan Ran eller Elfsborg bli räddningsplankan för duon i höst

Mest gynnade med hemmamatcher hittills har de östsvenska lagen blivit. Elfsborg har haft en, S02 två och Ran två. Västerås spelar sina i E:tuna, Hofors har ännu ingen hall, men spelar hemmamatcher i höst i Gävle, som då får sin hall klar. Naturligtvis inverkar detta faktum på tabellen. Redan nu kan förutspås att det blir återgång till "normalserie" nästa år, d. v. s. en hemma- och en bortamatch. Hemmapubliken på västkanten har i vår blivit utsvulten och seriens nuvarande utseende har förstört väst klubbars ekonomi.

Hängmatchen Ran — Hofors spelas först i höst.

H. H.

Skytteligan:

Hans Hellbrand, Elfsborg	29
Hans Andersson, Tunafors	21
Bo Larsson, Västerås	19
Bo Lexander, Hellas	16
Reine Odell, S02	16
Björn Pernold, SKK	15
Bo Hesse, Hofors	12
Börje Karlsson, Hellas	11
Bo Gunnarsson, Ran	11

Poloserierna

SKK — Ran	5— 3
SKK — Hofors	10— 1
Hellas — Hofors	14— 4
Hellas — Ran	6— 4
Västerås — Elfsborg	5— 6
Västerås — S02	5— 4
Tunafors — S02	5— 1
Tunafors — Elfsborg	9— 6
Hellas — SKK	4— 1
Elfsborg — S02	10—10
Tunafors — Västerås	6— 2
Hofors — Tunafors	0—13
Hofors — Västerås	6— 5
Ran — Väserås	7— 5
Ran — Tunafors	1—10
Hellas — Elfsborg	6— 4
Hellas — S02	6— 6
SKK — S02	2— 3
SKK — Elfsborg	8— 4

Tabellen

Hellas	7	6	1	0	51—22	13
Tunafors	7	6	0	1	48—17	12
SKK	7	4	0	3	32—19	8
S02	7	2	3	2	36—36	7
Ran	6	2	1	3	28—35	5
Elfsborg	7	2	1	4	44—52	5
Västerås	7	1	0	6	24—43	2
Hofors	6	1	0	5	20—59	2

Div. II Norra

Sirius — Eskilstuna	1—10
Neptun — Polisen	7— 5
Falun — Uppsala	4—11
Polisen — Falun	11— 2
Upsala — Sirius	12— 7
Eskilstuna — Neptun	9— 3
Sirius — Polisen	5— 4
Upsala — Eskilstuna	5—17
Falun — Neptun	2— 6

Eskilstuna	3	3	0	0	36— 9	6
Upsala	3	2	0	1	28—28	4
Neptun	3	2	0	1	16—16	4
Polisen	3	1	0	2	20—14	2
Sirius	3	1	0	2	13—26	2
Falun	3	0	0	3	8—28	0

Div. II Södra

Örebro — Jönköping	6—4
NKK — Trelleborg	10—8
Trelleborg — Växjö	5—2
NKK — Nässjö	8—9
Jönköping — Trelleborg	1—3
Örebro — Växjö	7—6
Växjö — Jönköping	7—4
Örebro — Göteborg	2—6
Nässjö — Göteborg	6—7
Växjö — Götesborg	7—5
Nässjö — Örebro	12—4

Svenska simserien

Polisen, Neptun, Attack, Tunafors, Ägir i täten

Så är det då dags att redovisa den första delrapporteringen för Svenska Simserien. De deltagande klubbarna var anbefallda att göra denna vid senaste månadsskiftet med risk att annars uteslutas ur tävlingen. Trots detta hot saknas såsom framgår av nedanstående sammanställning uppgifter från flera klubbar, vilka anmält sitt deltagande i vederbörlig ordning.

Vi låter nåd gå före rätt för denna gång, eftersom bestämmelsen är så färsk, att den tydligen undgått en del ansvariga rapportörers uppmärksamhet. Men de som inte rapporterat sitt poängtal till nästa anbefallda "delgivningsdag", d. v. s. den 30 juli, kommer inte att finna någon pardon.

Så måste vi uppmana föreningssekreterarna att ännu en gång läsa igenom tävlingsbestämmelserna noggrant. De finns publicerade i Simsports aprilnummer på sid. 4. Endast resultat i SM-grenar (sålunda *ej* 100 m bröstsim för att taga ett aktuellt exempel) får räknas. Resultaten skall vara presterade på offentliga tävlingar och på bana av *minst* 25 meters längd. Vidare gäller för div. I, att resultat endast får räknas för 20 simmare. Men 5 av dessa får redovisa resultat från två grenar, men dessa skall väl att märka vara i olika simsätt! Totalt kan div. I-redovisningen sålunda uppta 25 resultat.

Såsom framgår av nedanstående redovisning har inte samtliga klubbar upptagit fullt antal tillåtna resultat, vilka självfallet beror på att de ej vid denna tidpunkt på året haft så många simmare, som gjort poänggivande resultat. Detta betyder ingenting vid delredovisningarna. Men om exempelvis en anmäld klubb, som saknar simhall, inte haft sina simmare i gång ännu, så skall det rapporteras lika fullt. 0 poäng. Vid slutredovisningen måste emellertid den bestämmelsen iakttagas, att det skall finnas resultat från samtliga simsätt, även om föreningen i övrigt inte kan fylla antalet tillåtna resultat.

Så var det då första rapporten, som ges i siffror. I augustinumret hoppas vi kunna prestera de utlovade resultatbarometrarna.

Jönköping — NKK	6—6
Trelleborg — Nässjö	7—5
Göteborg — Jönköping	
Göteborg — NKK	

Trelleborg	4	3	0	1	23—18	6
Nässjö	4	2	0	2	32—26	4
Göteborg	3	2	0	1	18—15	4
Växjö	4	2	0	2	22—21	4
Örebro	4	2	0	2	19—28	4
Norrköping	3	1	1	1	24—23	3
Jönköping	4	0	1	3	15—22	1

Division I

HERRAR

1) Stockholms-Polisens IF	16.254
2) SK Nepaun	14.825
3) S02	13.039
4) Karlstads SS	12.729
5) Helsingborgs SS	11.817
6) Malmö SS	11.188
7) Göteborgs KK	10.544
8) SoIK Hellas	10.096
9) Upsala SS	9.249
10) Norrtälje SK	4.509

DAMER

1) SK Neptun	17.693
2) Malmö SS	14.980
3) S02	11.605
4) Upsala SS	10.828
5) Limhamns SS	10.665
6) SK Najaden	8.482
7) Helsingborgs SS	8.319
8) Norrtälje SK	6.405
9) Bodens BK	3.847
Jönköpings SLS	—

Division II

HERRAR

1) IK Attack	7.992
2) Tunafors SK	7.937
3) Luleå SS	6.357
4) Sundbybergs IK	5.999
5) Katrineholms SS	5.565
6) Limhamns SS	5.305
7) Solna SS	4.688
8) Bodens BK	3.596
Jönköpings SLS	—

DAMER

1) Tunafors SK	6.997
2) Karlstads SS	5.286
3) Sundbybergs IK	4.181
4) Solna SS	2.893
5) Katrineholms SS	2.429

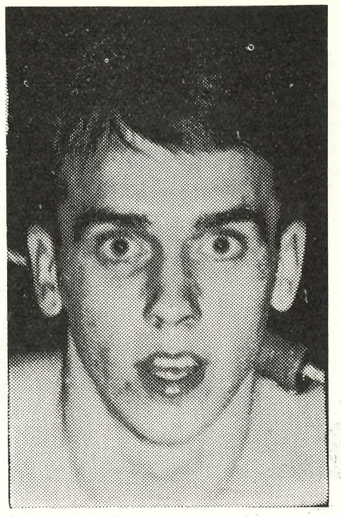

Jan Lundin, stor poängplockare i Polisens IF.

Division III

HERRAR

1) SK Ägir	5.233
2) Karlskrona SS	4.620
3) Karlskoga SS	3.430
4) Rönnskärs IK	3.050
5) Umeå SS	2.897
6) Hvetlanda SS	2.175
Avesta SS	—
Iggesunds IK	—
Örebro SS	—

DAMER

1) SK Ägir	5.405
2) Karlskoga SS	4.373
3) IK Attack	4.052
4) IFK Stockholm	3.496
5) Karlskoga SS	2.913
6) Umeå SS	2.261
7) Hvetlanda SS	2.242
8) Rönnskärs IK	1.601
Avesta SS	—
Iggesunds IK	—
Skövde SS	—
Örebro SS	—

☆

BELGISK JUNIORSEGER

Belgisk polosport har rustats upp ordentligt under den gångna vintersäsongen. En ungersk tränare har verkat som "slavdrivare" och resultaten synes inte utebli. Vid en internationell juniorturnering (maxålder 20 år) i den lilla staden Malines, som kunde bjuda på en spelplan med måtten 24×15 m segrade sålunda det belgiska laget. Resultaten: Italien — Västtyskland 8—7, Belgien — Frankrike 7—2, Belgien — Västtyskland 7—6, Italien — Frankrike 9—2, Västtyskland — Frankrike 4—2, Belgien — Italien 10—8.

En grupp konstsimmerskor från Napa Swim Club, vilka vi får se i Sverige i sommar, fr. v: Linda Mitchell, Susan Gantner, Maryanne Kirk, Rosemar *Zumwalt, Cindy Connell, Karen Iverson, Kristin Bush, Vearl States, Sharon Meyer, Kay Tranner, Patiann Dryer.*

USA-FLICKOR KOMMER KONSTSIM I SOMMAR

Svenska Simförbundet har som tidigare i korthet meddelats accepterat ett amerikanskt erbjudande om att i sommar få över två uppvisningstrupper i konstsim. Trupperna kommer att göra en stort upplagd europaturné och i början på denna gästa Sverige under 31/7 — 16/8.

Turnén, som planerats av Mrs Norma J. Olsen i Oakland, sekreterare i FINA:s kommitté för synkroniserad simning, har dubbelt syfte. Vid sidan om rena uppvisningar kommer trupperna att bedriva propaganda för tävlingar och utbildning av ledare i denna relativt nya simgren.

Uppvisningarna kommer huvudsakligen att förläggas till kvällarna, medan för- och eftermiddagar skall utnyttjas för teoretisk och praktisk undervisning av de som är intresserade att leda och utveckla denna nya gren i vårt land.

Den första gruppen USA-flickor under ledning av Mr Bob Baldwin kommer enligt den utarbetade planen att begå sin sverigepremiär vid SM-eldfesten i Uppsala den 31—7. Den stannar sedan någon dag för undervisning i Mellansverige men fortsätter sedan på en uppvisningsturné i Väst-Sverige eller närmare bestämt till Lidköping, Hunnebostrand, Göteborg, Varberg och Halmstad.

Den andra gruppen USA-flickor under Mrs Florence Andersons ledning kommer den 10/8, som är 8—10 personer stor, har ännu inte fått ett spikat program men underhandlingar pågår och erbjudande har givits Harnäs, Hofors, Falun, Karlstad. Skulle någon annan arrangör vara intresserad — villkoren är mycket gynnsamma — så gäller det att kontakta generalsekr. inom en mycket snar framtid. Kontaktman för Mr Baldwins grupp är annars Jan Andersson, Laxen, Halmstad, och för Mrs Andersons grupp Seth Hjärpe, Neptun, Stockholm.

"Norrländskan" till Iggesund

Årets norrländska utomhusmästerskap har av Norrlandskommittén bestämts äga rum i Iggesund den 16—17 juli. Arrangör blir livaktiga Iggesunds IK, som vid fjolårets mästerskap i Harnäs erövrade tre titlar genom bröstsimmarna Margareta Jansson och Nils Hjelm samt ryggsimmaren Lars Berg.

Eskilstunalägret i år 3-10 juli

Förbundets simkommitté avser i år liksom de två senaste åren anordna ett träningsläger för simjuniorer i Eskilstuna den 3—10 juli.

Till denna "talangkurs" kommer att utväljas bland de anmälda — på grundval av meriter och vitsord lämnade av distrikts- och föreningsledare eller ansvariga instruktörer — 10 flickor och 10 pojkar i åldern 12—15 år. Kursen är i huvudsak avsedd för deltagare från föreningar vilka ej regelbundet disponerar över instruktörer.

Anmälningar till kursen skall göras av föreningarna *senast den 1 juni* till simkommittén under förbundskansliets adress. Till anmälningarna skall bifogas utförliga upplysningar om vederbörande kandidat — namn, adress, födelseår, bästa resultat och ev. andra meriter. Observera att deltagarna i kursen måste vara ordentligt grundtränade för att kunna tillgodogöra sig instruktionen. Kursavgiften är 100 kr För denna erhåller deltagarna resa t. o. r. hemorten — Eskilstuna samt uppehållskostnader.

Instruktörer, som i studiesyfte önskar övervara kursen på egen (eller på sin förenings eller sitt distrikts) bekostnad skall också anmäla sig senast den 1 juni.

Meddelande om uttagna deltagare och instruktörer kommer att utsändas senast den 10/6.

☆

Ungdomsmästerskap

Tunafors SK har fått förbundets uppdrag att som avslutning på årets eskilstunaläger arrangera ungdomsmästerskap i simning söndagen den 10 juli i Vilstabadet, Eskilstuna.

Berättigade att deltaga är alla flickor och pojkar i ålder 12—15 år, vilka inte vid officiell tävling underskridit följande tider:

100 m frisim — fl. 1.12
po. 1.05
100 m ryggs. — fl. 1.22
po. 1.12
200 m brösts. — fl. 3.12
po. 2.55
100 m fjärils. — fl. 1.22
po. 1.12

För de mera kvalificerade planeras extralopp.

Jan Andersson tog tre Skånemästerskap

Skånes inomhus-DM ägde rum i Hälsingborg 9—10 april och lämnade följande bättre resultat:

Herrar, 200 m: Jan Andersson, Attack 2.12,7, Björn Billqvist, MS 2.13,9. 200 ry: Lars Eriksson, MS 2.28,1. 200 br: Axel Seversen, Ran 2.50,3, L G Öhlin, Limhamn 2.51,8. 100 fj: Jan Andersson 1.07,7, Kjell Stenström, Poseidon 1.09,9. 200 medley: Jan Andersson 2.37,3. Lag 4×100 m: Poseidon 4.04,9, MS 4.07,2, Attack 4.08,9, Helsingborg 4.09,2, Ran 4.10,9. Damer, 200 m: Karin Larsson, Ran 2.24,7, Barbro Andersson, Ran 2.29,8, Kristina Larsson, Ran 2.31,8, G-B Jönsson, Poseidon 2.32,1. 200 ry: G-B Jönsson 2.45,9. 200 br: Christina Olsson, Limhamn 3.04,0, Marianne Sjöström, MS 3.10,3. 100 fj: Kristina Larsson 1.13,3, Ulla Thorn-Jonsson, MS 1.17,7, Karin Larsson 1.18,5. 200 medley: Karin Larsson 2.43,3, Kristina Larsson 2.45,2. Lag 4×100 m: Ran 4.34,1, Malmö 4.37,3, Poseidon 4.48,1, Limhamn 4.53,9.

☆

Jönköpingsdominans i Värnamos premiär

Värnamos nya idrottshus — med simhall (25×10 m) — invigdes visserligen först den 23/4, varvid Smålands simmarhövding Einar Sjöstedt var förbundets representant, men redan dessförinnan hade simmarna fått prova anläggningen, då distriktet höll sina inomhusmästerskap där. Resultaten var tillfredsställande. Här följer de bästa:

Herrar, 200 m: Rolf Friberg, Jönköping 2.13,6, Rolf Junefelt, Jönköping 2.19,5. 200 ry: Ewertz Lindmark, Jönköping 2.41,1. 200 br: Rolf Junefelt 2.46,3, Mats Claesson, Jönköping 2.52,1. 100 fj: Rolf Friberg 1.05,7. 200 medley: Rolf Friberg 2.27,4. Lag 4×100 m: Jönköping 4.05,5. Damer, 200 m: Margita Ljungberg, Jönköping 2.48,0. 200 ry: Ulla Lagergren, Jönköping 3.12,7. 200 br: Gunilla Norrman, Vetlanda 3.10,0, Eva Ruberg, Jönköping 3.14,0. 100 fj: Birgitta Söderberg, Jönköping 1.35,1, Britta Karlsson, Kalmar 1.35,5. 200 medley: Margita Ljungberg 3.08,0. Lag 4×100 m: Jönköping 5.20,0, Nässjö 4.35,1, Vetlanda 5.37,9, Kalmar 5.39,9. Svikt, H: Jan Ståhl, Jönköping 41,26. Svikt, D: Kerstin Nordlund, Jönköping 34,60.

Inger Thorngren slagen i Solna

Nynäshamns Yvonne Högberg och Djursholms Britt-Marie Dillner (båda 14 år) överraskade vid Sundbybergs IK:s juniorsimtävlingar i Solnahallen den 24/4 genom att slå mycket bättre meriterade motståndare. Yvonne slog på 100 fritt för flickor födda tidigast 1946 Birgitta Friberg, Neptun. Yvonnes tid var 1.10,8. Britt-Marie hade gått upp i juniorklassen, och där vann hon på 1.09,2 sensationellt över OS-kandidaten Inger Thorngren.

I flickornas lagkapp 10×50 m hade Neptun med sitt stjärnfyllda lag en lätt match och vann på 5.20,8, vilket betyder c:a 32,1 i medeltal.

100 m ry, po: 1) Leif Sjöblom, Sundbyberg 1.13,2,. 100 m: 1) Bengt Gunnarsson, Norrtälje 1.07,1. 50 m B-po: 1) Edgar Ingelsson, SKK 32,2, 2) Hans Lundqvist, Sundbyberg 32,5. 10×50 m lagkapp, damer: 1) Neptun 1.20,8, 2) Uppsala SS 1.43,5, 3) Norrtälje SK 1.46,3. 50 m br, B-fl: 1) Agneta Söderström, Norrtälje 1.29,6, 2) Lena Björn, Djursholm 1.30,1, 3) Anngret Beijersten Norrtälje 1.31,5. 100 m ry, fl: 1) Brittmarie Andersson, Sundbyberg 1.28,1, 2) Anita Granath, d:o 1.34,5. 50 m B-fl: 1) Elisabet Ek, Uppsala SS 33,8, 2) Kerstin Lundqvist, d:o 34,8. 200 m br, jun: 1) Johnny Lindström, Polisen 2.56,5, 2) Peter Sandblom, Uppsala SS 3.11,5. 100 m br, A-po: 1) Ronny Svensson, Sundbyberg 1.23,7, 2) Per-Olof Lindberg, Norrtälje 1.27,2. 200 m ry, A-fl: 1) Gunilla Lundqvist, Norrtälje 1.21,9, 2) Lill Anbjär, IFK 1.25,2. 50 m ry, B-po: 1) Hans Lundqvist, Sundbyberg 42,3, 2) Edgar Ingelsson, SKK 43,0. 200 m br, fl:1) Gunilla Gustafsson, IFK 3.14,8, 2) Lena Höglin, Uppsala SS 3.18,1. 100 m po: 1) Åke Nyström, Norrtälje 1.01,9, 2) Lester Eriksson, Nynäshamn 1.02,4. 50 m ry, B-fl: 1) Gunilla Lundqvist, Norrtälje 38,3, 2) Christina Lindqvist, Solna 46,3. 100 m ry, A-po: 1) Paul Sörensen, Solna 1.25,6, 2) Hans Wahlby, Nynäshamn och Bengt Bjurman, Solna 1.26,1. 100 m, A-fl: 1) Yvonne Högberg, Nynäshamn 1.10,8, 2) Birgitta Friberg, Neptun 1.12,0. 50 m br, B-po: 1) Edgar Ingelsson, SKK 42,4. 100 m fl: 1) Brittmarie Dillner, Djursholm 1.09,2, 2) Inger Thorngren, Uppsala SS 1.09,3, 3) Britt-Marie Andersson, Sundbyberg 1.12,0.

Fyrisstart med rekord

Nordens genom tiderna tidigaste utomhuspremiär i simning ägde rum i Uppsala den 4 maj. Fyrisbadet var naturligtvis arenan för de vårliga doppen ,som började mycket lyckat. Norrtäljes "kanon" Åke Nyström svarade nämligen för nytt d-rekord på 100 m fritt. Tiden 1.01,2 är hela 7 tiondelar bättre än US Tore Perssons tidigare notering. Det kalla vattnet omkr 17 grader och de få plusgraderna på land fick simmarna att stelna till. Under mer "normala förhållanden" hade tiderna säkerligen blivit bättre.

Resultat: Damer, 100 m fritt: 1) I Thorngren, US 1.08,6, 2) E Ek, US 1.17,6, 3) M Ahlgren, US 1.18,1, 4) B Rasmuson, US 1.32,4. *50 m fritt:* 1) E Ek, US 32,1, 2) B Mattsson, NSK 33,6, 3) G Lundkvist, NSK 36,2, 4) M Lemon, US 36,4, 5) A Eriksson, Sirius 37,0, 6) E Lindstedt, US 37,3, 7) A Gustavsson, US 38,1, 8) E Jonsson, Sirius 38,3, 9) L Karlsson, US 38,8.

Herrar, 100 m fritt: 1) Å Nyström, NSK 1.01,2 (d-rek), 2) T Persson, US 1.01,9, 3) H Ahlgren, US 1.07,1, 4) Chr Egnér, US 1.07,2, 5) Chr Johansson, US 1.07,3. *50 m bröst:* 1) T Rasmuson, US 42,2, 2) L Lindström, US 42,3, 3) B Finnsson, US 43,8, 4) C Engsner, NSK 45,8, 5) U Zetterström, NSK 46,3, 6) S Hallström, US 47,2, 7) H Ivarsson, Sirius 48,0, 8) H Ljungberg, d:o 48,5.

SKELLEFTEÅ får en stark uppsalafilial i sommar. "Bengo" Furberg, som erövrade vita mössan på valborgsmäss, kommer att fullgöra sin värnplikt i lärdomsstaden, och Peter Bergengren kommer att askultera vid apoteket Lejonet i samma stad .

Simsport världen runt

Av HENRY RUNSTRÖMER

Västtyskland Küppers har på 25-metersbana i Würzburg noterat 1.04,9 på 100 och 2.22,3 på 200 m rygg. På 200 m bröst hade Ingrid Feuerstack 2.51,8.

Ungern På 33-metersbana i Budapest hade Josef Katona 9.38,4 på 800 meter och Csikary 2.25,1 på 200 m rygg.

Östtyskland Östtyska simmarna har haft olympiska prov på 50 m bana i Leipzig. De bästa: 100 m Gregor 57,4, Wiegand 57,5. 400 m Wiegand 4.37,3. 200 m bröst Tittes 2.42,9, Wagner 2.43,5. 200 m fjäril Enterlein 2.36,5. 100 m ry Wagner 1.04,6, Dietze 1.06,8. Damer: 200 m fritt Weiss 2.29,2. 800 m Weiss 11.00,9. 100 m bröst Schubert 1.21,8, Beyer 1.22,0, Walter också 1.22,0. 100 m fjäril Fuhrmann 1.13,3 (rekord). 100 m rygg Schmidt 1.14,8, Holletz 1.15,3.

Dagen därpå vann Wiegand överlägset 200 m på 2.08,4 och 800 m 9.47,1, Henninger 100 bröst 1.12,8, Wagner 200 rygg 2.22,7 före Pfeiffer 2.23,0. Damer: 100 m Steffin 1.06,5, Pechstein 1.07,5, Weiss 1.07,7. 400 m Weiss 5.17,8. 200 m bzröst Lehmann 2.55,9, Schubert 2.56,7, Beyer 2.58,2. 200 m rygg Schmidt 2.39,4.

Holland Vid tävlingar i Haag (25 m): Herrar, 100 ry: Jiskoot 1.06,2, Korteweg 1.07,4. 200 br: Mensonides 2.38,0. Damer, 100 m: Gastelaars 1.03,2, Posthumus 1.05,5, Terpstra 1.06,0, Ording 1.06,1. 400 m: Lagerberg 4.54,5, Schimmel 5.03,2, Lambour 5.05,4, Hulsegge-Koster 5.07,8. 100 ry: Van Velsen 1.10,4, Dobber 1.11,0, Vlanderen 1.15,0.

Rumänien Vid olympiaprov på 33-metersbana i Bukarest nådde Sana Jordan 2.59,4 på 200 m bröst och Eva Banfy 1.17,5 på 100 m rygg.

Sydafrika Bäste frisimmaren Warwick Webster lär inte komma att nomineras för Sydafrigkas OS-lag trots sina resultat 57,1 på 100 och 2.09,1 på 200 m. Anledningen är att Warwick är bosatt i Australien sedan många år tillbaka.

Schweiz Inomhusmästerskapen i Bâle (25 m): Herrar, 100 m: Bartschi 1.01,9. 200 m: Fridlin 2.19,2. 800 m: Durst 10.30,2. 100 ry: Burggraf 1.10,2. 200 ry: Burggraf 2.40,0. 100 br: Wildhaber 1.18,8. 200 br: Werner 2.52,0. 100 fj: Fuchs 1.13,0. 200 fj: Fuchs 2.54,7. Damer, 100 m: Muller 1.13,1. 200 m: Wildhaber-Herzog 2.41,3. 400 m: Wildhaber-Herzog 6.04,2. 100 ry: Vetterli 1.19,1. 200 ry: Vetterli 2.58,2. 100 br: Hungerbücher 1.27,7. 200 br: Hungerbücher 3.16,1.

Australien Säsongens sista stora tävling ägde rum i Brisbane (50 m). För bästa resultatet svarade Dawn Fraser, som vann 100 m på 1.01,2, vilket är den bästa tid som nåtts i sött vatten, vilket det här var fråga om. Övriga resultat: Herrar, 100 m: Devitt 57,8, Konrads 57,8. 400 m: Konrads 4.32,2, Rigby 4.37,7. 100 ry: Caroll 1.05,1, Theile 1.06,4. 100 fj: Hayes 1.04,0. Damer, 100 ry: Nelson 1.16,1. 100 br: Lassig 1.22,4. 100 fj: Andrew 1.16,3.

USA Svenskättade Chris von Saltza är i utomordentligt slag och årsdebuterade med amerikanskt rekord på 100 yards med 56,3. I Ann Arbor simmade George Harrison 1500 m på stor bana på 18.01,0. I New Haven, där USA:s inomhusmästerskap ägde rum, vann Farrell 100 och 220 yards på resp. 48,2 och 2.00,2. Troy hade 53,1 på 100 och 2.12,4 på 220 y fjäril, Bittick resp. 54,4 och 2.13,1 på motsvarande ryggsimsdistanser, medan bröstsimmarna var betydligt svagare. Tiderna nåddes i Yaleuniversitetets 25-yardsbassäng. Något av en överraskning var det onekligen att exungraren Gerlach vann svikthoppningen före Don Harper. Poängerna var resp. 148,88 och 144,26.

Storbrittanien Uppgiften om att Natalie Steward skall representera Rhodesia vid OS i Rom dementeras av den brittiska simmarledningen, som påpekar, att Natalie är född i London och aldrig representerat något annat land än Storbritannien i internationella sammanhang. Natalie är given som ankare i det brittiska olympialaget på 4×100 meter.

Frankrike Vid de franska inomhusmästerskapen i Paris (Piscine de Pontoise 33,33 m) blev de bästa resultaten: Herrar, 100 m: Gottvalles 58,5, Gropaiz 58,8. 200 m: Curtillet 2.12,7, Gropaiz 2.15,6. 400 m: Curtillet 4.51,0, Vidil 4.53,5. 100 ry: Christophe 1.02,7, Raffy 1.08,1. 100 br: Lusien 1.18,6. 200 br: Audoly 2.50,4. 100 fj: Pirolley 1.08,3. 200 fj: Pirolley 2.31,0. Damer, 100 m: Frost 1.07,5, Libourel 1.10,2. 400 m: Frost 5.14,3, Libourel 5.34,4. 100 ry: Piacentini 1.13,0, Delache 1.13,9. 100 br: Varvenne 1.24,7. 200 br: Varvenne 2.58,5, Mirkowitch 3.06,9. 100 fj: Caron 1.18,5, Libourel 1.18,6. Svikt: Pire 127,15, Goosen 114,91.

I Reims (25 m) hade Treillet och Kamoun 58,6 på 100 m och 2.11,8 på 200 m. Boullanger hade 1.16,8 på 100 br. Bäst bland damerna var det nya ryggsimsfyndet Nadine Delache med 1.11,9 på 100 m. På 100 fr hade Gaillot 1.08,6 och Caron 1.09,3. Caron hade vidare 1.16,1 på 100 fj och på 200 br klockades Varvenne för 2.56,4 (d. v. s. lika med Barbro Erikssons sv. rek), Mirkowotch för 2.57,8 och Moutier för 2.59,0.

I Bordeaux (25 m) hade Boiteux 2.15,7 på 200 m, i Marseille (Piscine Jean-Alézard 25 m) Raffy 1.07,4 på 100 ry och i Algér (25 m) Gottvalles 58,0 på 100 m.

Island Vid tävlingar i Reykjavik (25 m), Herrar, 100 m: Gislason 58,5. 200 br: Kristiansson 2.44,6. Damer, 100 br: Gudmundsdottir 1.24,8.

Sovjet Vid det stora ryska simevenemanget "Komsomolskaia Pravda", vilket ägt rum på 50-metersbana i Kiev nåddes flera utomordentliga resultat av vilka följande kan nämnas: Herrar, 100 m: Konopley 57,2, Morgatchev 57,9, Loujkovski 58,1, Pontanine 58,2, Efremov 58,3, Kobetskoi 58,4. 200 fj: Kouzmine 2.23,0 (rek). 4×200: Arméns Centralklubb (Nikitine, Nikolaev, Bovitch, Stroujanov) 8.39,6. Damer, 100 m: Voog 1.06,9, Chamal 1.07,4, Margo 1.08,4, Liakhovskaia 1.09,8. 200 ry: Victorova 2.37,7 (rek).

Godkända förstaklassfunktionärer

Närke:

	S	H	P
Ahlberg, Ivar, ÖSS	1	1	1
Boudrie, Ove, ÖSS	1		
Gustafsson, Helge, ÖSS	1	1	
Ohlsson, Thor, ÖSS	1		
Widén, Helge, ÖSS	1		
Öhrn, Mary, ÖSS	1		
Paulson, N-E., ÖSS	1	1	1
Skåål, Gunnar, ÖSS	1		
Everhard, Stig, KIF	1		
Bergquist, Olle, ÖSS	1		
Johnsson, Sten, ÖSS	1		
Mattsson, Berit, ÖSS	1		
Åberg, Göran, ÖSS	1		
Åderman Bo, ÖSS	1		
Österberg, Erik, ÖSS	1		
Vätteros, Rolf, KIF	1		
Eriksson, Gösta, KIF	1		
Evaldsson, Solveig, KIF	1		
Hjorthed, Sven, KIF	1		
Lindblom, Göte, KIF	1		
Haglund, Finn, ÖSS	1		
Laestadius, Kerstin, Öss	1		
Lindström, Josef, ÖSS	1		
Norén, Erik, ÖSS	1		
Norén, Svante, ÖSS	1		
Norén, Zune ÖSS	1		
Olsson, Olle, ÖSS	1		
Thybeck, Sven, ÖSS	1		
Waldén, Göran B., HAIF	1		

Halland:

	S	H	P
Andersson, Jan, SKL	1	1	
Andersson, Arvid, SKL	1		
Ingman, Torkel, SKL	1		
Ek, Claes-Göran, SKL	1		
Bengtsson, Åke B., VGIF	1		
Karlsson, Helge, VGIF	1		
Larsson, Egon, VGIF	1		
Pettersson, Elve, VGIF	1		
Olsson, Evald, VGIF	1		
Sandström, Bo, VGIF	1		
Andersson, Folke, VSLS	1		
Bernander, Stig, VSLS	1		
Olsson, Gunnar, VSLS	1	1	
Olsson, Sture, VSLS	1	1	
Pettersson, Greta, VGIF	1		

Hälsingland:

	S	H	P
Backman, E., Brobergs IF	1		
Fäldt, H, Brobergs IF	1		
Palm, G., Brobergs IF	1		
Stärkman, S., Brobergs IF	1		
Andersson, B., Bollnäs GIF	1		
Larsson, T., Bollnäs GIF	1		
Mickelsson, S., Bollnäs GIF	1		
Berglund, B., Hudiksv. SS	1		
Bratt, I., Hudiksv. SS	1		
Fransson, B., Hudiksv. SS	1		
Grönlund, K., Hudiksv. SS	1		
Gunnarby, S., Hudiksv. SS	1		
Johansson, B., Hudiksv. SS	1		
Johansson, T., Hudiksv. SS	1		
Karlsson, B., Hudiksv. SS	1		
Laurin, B., Hudiksv. SS	1		
Sandqvist, H., Hudiksv. SS	1		
Söderberg, V., Hudiksv. SS	1		
Södergrann, B., Hudiksv. SS	1		
Sundin, A., Hudiksv. SS	1		
Wirén, G., Hudiksv. SS	1		
Åhs, B., Hudiksv. SS	1		
Åhs, K., Hudiksv. SS	1		
Eriksson, A., Iggesunds IK	1		
Eriksson, K., Iggesunds IK	1		
Fantenberg, N., Iggesunds IK	1		
Hjelm, N., Iggesunds IK	1		
Hjelm, S., Iggesunds IK	1		
Jansson, S., Iggesunds IK	1		
Mannberg, K., Iggesunds IK	1		
Stockselius, S., Iggesunds IK	1		
Ström, G., Iggesunds IK	1		
Sundman, D., Iggesunds IK	1		
Svanholm, J. E., Iggesunds IK	1		
Svanholm, A., Iggesunds IK	1		
Wannberg, S. E., Iggesunds IK	1		
Danielsson, R., Ljusne IF	1		
Rothelius, C. H., Ljusne IF	1		
Strandell, A., Ljusne IF	1		
Arvelin, A., Sandarne SoIF	1		
Hedgren, O., Sandarne SoIF	1		
Johansson, T., Sandarne SoIF	1		

Sten Ekman 2.13,8

Den unge tunaforsaren Sten Ekman kom riktigt i stöten i slutet av inomhussäsongen och satte den 26/4 sörmlandsrekord på 200 fritt i Eskilstunas simhall med 2.13,8. Närmast honom följde klubbkamrater på mycket tillfredsställande tider, Runar Svensson 2.17,0, Rolf Svensson 2.17,6, Hans Andersson 2.19,8 och Håkan Norrman 2.23,0.

Mariestadspremiären

Det var inte att ta miste på den glädje och tacksamhet, som präglade Mariestads simmarungdom och dess ledare, när de vid ingivningstävlingar den 20 april definitivt fick övertaga sin nya fina tummelplats, ansåg "Esson" i Mariestads-Tidningen. Skribenten framhöll också att stadens nya badhus för den som haft tillfälle liknande anläggningar runt om i vårt land framstår som högst förträffligt och väl fyller måttet evad det gäller den idrottsliga detaljen.

Simbassängen har måtten 25×8 m och fyra banor. Den tycks av resultaten från invigningstävlingarna att döma vara ganska snabbsimmad. Det kommer självfallet att ta sin tid, innan Skaraborgs residensstad själv får fram simmare av nationell klass, men med tanke på den entusiasm som f. d. simförbundsledaren Olle Sjöholm, sedan några år tillbaka mariestadsbo av själ och hjärta, och hans kolleger lägger i dagen, så kan man vara övertgad om att vi får en ny stor simmarstad vid Sveriges största insjö.

Vid invigningen presenterades Simförbundet av Nils-Erik Paulson, som överlämnade ett invigningspris att tillfalla den mariestadssimmare som först sätter distriktsrekord i bassängen. Simfrämjandet och tillika RF representerades av Sven Wallbom.

Resultat: 100 m D: Margitta Norman, Karlskoga 1.10,2, Marianne Ekdahl, Elfsborg 1.10,8, Gunilla Hallerstedt, Karlskoga 1.12,3, Ann-Marie Eriksson, Skövde 1.16,1, Gunnel Dartman, Skövde 1.23,1. *100 m ry H:* Ulf G. Johansson, Elfsborg 1.06,9, Bengt Olof Almstedt, Örebro 1.07,7, Zune Norén, Örebro 1.14,0, Ernst Hj. Rydal, Karlstad 1.15,4. *100 m br D:* Monika Wennberg, Karlstad 1.32,1, Eleonora Tharland, Skövde 1.36,2, Eva Hedlund, Karlskoga 1.38,5, Raja Nähri, Skövde 1.43,6. *200 m br H:* 1) Lennart Svärd, Karlstad 2.59,5, Sören Jönsson, Lidköping 3.00,6, Staffan Wallin, Lidköping 3.05,3, Sven Tybeck, Örebro 3.07,0. *100 m fj H:* Bengt Rydal, Karlstad 1.11,8, Ulf Göran Johansson 1.16,8, Lars-Erik Thomé, Elfsborg 1.19,0. *4×50 m lagkapp po f. 1946—47:* Folkskolan, lag I 2.37,5, Folkskolan lag II 3.01,8, Realskolan lag I 3.12,5. *50 m fl:* Ann Mattsson, Mariestad 42,3, Britt Sjöholm, Mariestad 44,3, Laila Jakobsson, Mariestad 44,8, Ragnhild Skoog, Mariestad 50,6. *100 m H:* Bengt-Olof Almstedt 1.00,9, I Wallmark, Elfsborg 1.02,4, Krister Boberg, Karlstad 1.02,4, Leif Stormark, Karlskoga 1.04,9, L-E Thomé 1.05,1, Ulf Bergenudd, Örebro 1.05,7, Erik Geisler, Örebro 1.05,8. *100 m ryggsim damer:* Marianne Ekdahl 1.19,0, Margitta Norman 1.27,7, Berit Melin, Karlskoga 1.29,3. Gunnel Dartman 1.32,1. *4×50 m lagkapp fl f. 1946—47:* Realskolans lag I 3.27,0, Folkskolans lag II 3.31,7, Folkskolans lag I 3.58,7.

Attack-Jan 4.39,6

Attacks svenske 800-metersmästare Jan Andersson satte annandag påsk nytt skånerekord på 400 meter med 4.39,6 i Hälsingborgsbassängen.

Årsklasstävlingar blev Hellas-succé

Nära 150 ungdomar deltog i de av Hellas utlysta årsklasstävlingarna för ungdom i Forsgrénska baden den 7—8 maj. Det blev en klar succé för arrangörerna, som säkerligen kan vänta ännu större tillslutning, då de upprepar evenemanget nästa år. Det tävlades i alla fyra simsätten och de bästa resultaten blev:

Fritt simsätt 50 m po f 1950: Bo Westergren, Hellas 37,4, Anders Holme Djursholm 41,4. — *50 m fl f -50:* Eva Wänlund, Djursholm 40,2, Eva Liljedahl, Solna 51,8. — *50 m p f -49:* Mats Jutner, Hellas 34,7, Arne Annerhult, Anderstorp 35,4, Bertil Sulling, Hellas 38,0. —*50 m fl f -49:* Elisabeth Ek, Upps 33,9, Margareta Högberg, Nynäsh 39,9. — *50 m p f -48:* Lars-Göran Gellbeck, Norrtälje 33,4, Ricard Ceder, Hellas 34,0. — *50 m fl f -48:* Britt Gunnarsson, IFK 37,7, Kristina Lindqvist, Sodna 38,0, Elani Karlsson, Karlsk. 38,0. — *50 m p f -47:* Hans Lundqvist, Sundbyb. 32,4, Mats Lindberg, Norrtälje 32,6, Edgar Ingelsson, SKK 32,7. — *50 m fl f -47:* Eva Holmerin, Södert. 33,7, Kerstin Dahl, Solna 33,7. — *100 m p f -46:* Lars Westergren, Hellas 1.07,1, Bengt Djurman, Solna 1.07,7. — *100 m fl f -46:* Britt-Marie Dillner, Djursh. 1.08,4, Yvonne Högberg, Nynäsh. 1.11,0, Agneta Lindahl, IFK 1.12,5. — *100 m p f -45:* Bengt Gunnarsson, Norrt. 1.05,8, Tommy Jurdell, Hellas 1.06,5. — *100 m fl f -45:* Andra Claesson, Djursh. 1.11,5, Britt-Marie Bengtsson, IFK 1.11,8. — *20 m p f -44:* Leif Stormark, Karlsk. 2.23,4, Lars-Göran Wahlund, Hellas 2.24,4.

Bröstsim 50 m p f -49: Ulf Zetterström, Norrt 43,8, Gösta Linder, Nynäsh 46,3. *50 m fl f -49:* Anna-Lena Gustafsson, Uppsala 44,4, Marg. Högberg 48,3. *50 m po f -48:* Kurt Åkerlund, Hellas 47,3. *50 m fl f -48:* Kristina Nilsson, Sundbyberg 43,8, Harriet Lewin, Solna 44,1. *50 m po f -47:* Edgar Ingelsson, SKK 40,3, Bo Eriksson, Uppsala 43,2. *50 m fl f -47:* Agneta Söderström, Norrtälje 41,6, Lena Björn, Djursholm 42,0. *100 m po f -46:* Lars Westergren 1.29,0, Mats Kalin, Sundbyberg 1.33,4. *100 m fl f -46*: Ann Juhlin, Solna 1.29,2, Anita Castberg, Nynäshamn 1.34,2. *100 m po f -45:* T. Jurdell, 1.26,0, P-O. Lindberg, Norrtälje 1.38,0.

Allsvenska simserien

Tunafors i täten

Från den allsvenska simseriens vårstart kan vi i detta nummer bara ge en summarisk rapport, eftersom kansliet saknade redovisningar från ett flertal klubbar vid tiden "M" (= manusstopp på tryckeriet). På syndalistan hade vi då antecknat GKK, NKK, Karlslund, Örebro, Solna, Sundbyberg, Filipstad, Hofors, Gävle och Luleå. Seriekommittén har denna gång beslutat låta nåd gå före rätt, men vid upprepad försummelse (d. v. s. att rapporten ej nått kansliet senast en vecka efter avslutad tävlingsperiod) kommer felande klubbar obönhörligt att strykas i serien.

Starkast i ryggsimmet var inte oväntat seniorerna i Tunafors SK. På herrsidan kunde de bokföra 2.743 poäng, men så hade också kvartetten med gamle mästaren Hans Andersson som primus de jämna tiderna 1.09,6 — 1.10,1 — 1.11,2 — 1.12,7. På damsidan nåddes 1.924 p med Ann-Catrin Andersson och Birgitta Eriksson bäst med resp. 1.21,8 och 1.22,7. Fortsätter vi med flickorna i grupp I, så är vidare att notera, att Bodens BK med Ulla Brännström som ankare på 1.21,8 toppar juniorklassen på 2.174 p och att SK Poseidon med Karin Grubb som prima toppar ungdomsklassen på 1.851 p. Karlstads pojkar dominerade både junior- och ungdomsklassen med resp. 2.478 och 1.597 p. 16-årige Anders Stefansson redovisas för landets bästa notering 1.07,7.

I grupp II dominerar Västerås med tätplatser i tre av de sex klasserna. Speciellt imponerar ungdomsflickorna med 2.271 p och 14-åringarna Ulla Jäfvert och Ulla Patrikka på resp. 1.19,8 och 1.22,6. Bassänglängden mäter visserligen endast 16,37 m, men likafullt är det starkt liksom 1.06 "blank" av klubbens OS-kandidat Sven-Göran Johansson (17). Umeås seniorer leder som vanligt och Katrineholms juniorpojkar verkar bra förberedda i år. I grupp III fäster man sig antingen man vill eller inte av Skellefteås stjärnstall, som i stadens 14,29 m långa bassäng redovisar Bengt Furberg 1.06, Gunnar Bergengren 1.07,6, Peter Bergengren 1.08,2, Rolf Olander 1.08,4. Sundsvalls Nils Öberg hade 1.06,0 liksom "Bengo" Furberg och i övrigt domineras gruppen av pålitliga Kalmar SS.

1.28,8. *200 m po f -44:* Peter Sandblom, Uppsala 3.07,6.

Ryggsim: 50 m fl f -48: Gunilla Lundqvist, Norrtälje 37,4, Elani Karlsson, Karlskoga 43,3. *50 m po f -48:* Dag Stormark, Karlskoga 43,0, R. Ceder, 44,0. *50 m po f -47:* Mats Lindberg, Norrtälje 37,4, Per-Arne Dahlberg, Hellas 41,6. *50 m fl f -47:* K. Dahl, 41,3, Birg. Löw, Karlskoga 43,6. *100 m po f -45:* Lars-Åke Axelsson, Norrt 1.20,9, Bengt Gunnarsson, Norrt 1.21,0. *100 m fl -45:* Andra Claesson, Djursh 1.21,0. *100 m po f -46:* Lars Westergren 1.21,0, Poul Sörensen, Solna 1.23,5. *100 m fl f -46:* B-M. Dillner, 1.21,5, Jill Andbjer, IFK 1.22,5. *100 m po f -44:* L Stormark, 1.14,2, L-G. Wahlund 1.16,3.

Fjärilsim: 50 m po f -47: Rolf Jonsson, Solna 42,2, P-G. Aspelin, Karlsk. 45,1. *50 m fl f -47:* Lena Björn, Djursh. 42,0, Lena Andersson, Sundbyb. 42,7. *100 m po f -46:* L Westergren 1.21,8, Anders Henningsson, Karlsk 1.22,0. *100 m po f -45:* T Jurdell 1.19,8, T Zetterström 1.21,5. *100 m fl f -45:* Berit Melin, Karlskoga SS 1.33,2. *100 m fl f -46:* Lena Hanning, Sundbyb. 1.37,4. *100 m po f -44:* Hans Stormark, Hellas 1.25,1.

☆

Uppsalas SM-kommitté

Organisationskommittén för Sim-SM i Uppsala har varit i full gång med arbetet sedan ett par månader tillbaka. Kommittén har följande utseende:

Rune Öjdahl, ordf. och chef för tävlingskommittén, L-O Andersson, sekr/kassör, lotterichef m. m., Arne Pettersson, reklam och program, Olle Törnberg, presskommittén, Ingvar Wohlin, inkvarterings- och utspisningskommittén. De tre förstnämnda fanns med även i fjolårets SM-organisation och har sålunda vanan inne. Dessutom ingick Lars Ryberg i årets kommitté. Han har tyvärr p. g. a. sjukdom tvingats draga sig tillbaka. Hans uppgift, eldfesten, omhänderhas f. n. av hela kommittén.

"Kalle-Badis" om Bosökursen:

Vi saknar grundskola

Återigen har en kurs för simledare avverkats på Idrottsinstitutet Bosön (24—30 april). Denna kurs har som många tidigare givit tydliga bevis på att det finns många intresserade och duktiga simledare i landet. En kurs som denna är inget för den som hoppas på en semestervecka. Från arla morgonstund till sena kvällstimmar har tiden varit upptagen av kunskapsgivande ämnen. Alla syftande till att öka ledarens färdigheter och insikter.

Föreningsteknik, ledarkunskap, ungdomspsykologi, fysiologi, specialidrottens instruktion m. m. har avlöst varandra. Timmar och dagar har runnit hän med svindlande fart. Inte minst den kamratliga samvaron och därmed sammanhängande diskussioner har bidragit till vidgad syn på aktuella simfrågor och ledarproblem.

Antalet deltagare i kursen har varit 29 representerande i stort sett hela landet. Se deltagarförteckningen.

Det gäller nu för deltagarna att omsätta inlärda kunskaper i sina klubbar. Detta är inte alltid så lätt. Gamla idéer och vanetänkande är ofta svårt att bryta. Men betänker man att utvecklingen ständigt är stadd på frammarsch bör man förstå, att nya rön oupphörligt kommer fram och dessa *skall* prövas. Det är också fel att betrakta sig som fullärd för detta leder obönhörligt till stagnation och tillbakagång. Detta är något som de hemmavarande ledarna av äldre kaliber bör tänka på. Ge därför unga och inspirerade ledare möjligheter att omsätta inlärda kunskaper.

Något som dock ständigt kommer fram på dessa kurser är frågan om simbassängernas disponerande för simträning samt avsaknaden av en gemensam grundskola för simningen. Beträffande den senare frågan borde våra fysiologers kunnande mer tas i anspråk. Vissa idrotter börjar alltmer göra det. Kanske svensk simning skulle göra ännu större framsteg om fysiologernas rön och erfarenheter finge mer insteg i grundplaneringen och den aktiva simningen. Varför inte göra ett försök?

Vad det gäller bassängerna och möjlighet till träningstider och mer plats för träningen, borde simhallsledningarna och de kommunala myndigheterna ge sitt fulla stöd. Det arbete som nedlägges av simföreningarna och intresserade ledare är ett värdefullt ungdomsvårdande arbete i samhällets tjänst. En simhall kan bli en synnerligen aktiv *ungdomsgård* om ömsesidig samverkan råder. Som kursledare måste jag ge deltagarna ett högt betyg för intresserat deltagande, och vill till sist tacka för en angenäm och givande vecka i kamratlig samvaro.

Bosön den 30 april 1960.

Kalle Badis Andersson.

☆

Deltagande i ungdomsledarkursen på Bosön 24—30 april 1960.

Ledare: Karl Andersson, Kiruna. Tuula Brenander, Hällefors, Inger Dartman, Skövde, Sickan Hjelm, Iggesund, Ann-Marie Jansson, Bergshamra, Marianne Sandberg, Malmö (Ran), Bengt Andersson, Uddevalla, Jan-Erik Birath, Karlskoga, Sivert Boberg, Skellefteå, Per Forslund, Munksund, Allan Fridström, Anderstorp, Karl Åke Hedblom, Östersund, Sven-Erik Hoflin, Västerås, Gert Karlsson, Karlskrona, Robert Kroon, Hälsingborg, Bengt Liljeberg, Karlstad, Göran Karlsson, Karlskoga, Rolf Persson, Karlskrona, Bernt Porsander, Örebro, Ragnvi Possnert, Strängnäs, Carl-Gustaf Rosencrantz, Halmstad, Alf Stenbacka, Lidköping, Lennart Säwe, Boden, Mats Söderlund, Piteå, John-Arne Uhlin, Malmö (Ran), Jan Wahlström, Karlskoga, Rolf Wickman, Visby, Rolf Vätteros, Örebro, Kjell Cervin, Hälsingborg, Rune Johansson, Hudiksvall.

Byggmästare gav flott simmargåva

Byggmästare Harry Sjögren, Borås, som byggt Mariestads fina badhus, överraskade Mariestadssimmarna med en mycket förnämlig present på invigningskvällen. Han ställde nämligen tio pokaler till förfogande till de simmare, som först uppnår vissa stipulerade tider i olika grenar. Med pokalerna följer dessutom 50 fribad till var och en som når dessa resultat.

Mullsjökursen

Hoppkommittén har till Mullsjökursen den 8—15 juli utsett följande ledare och deltagare:

Överledare: Toivo Öhman, Sthlm.

Ekonomichef: Märta Ölander, Sthlm.

Damledarinna: Birte Hanson, Malmö.

Instruktörer: Tage Lindström, Sthlm. Klas Dahlgren, Karlskoga, Frank Manheim, Sthlm, Uno Olsson, Kristianstad, Lars Andrén, Malmö, Roald Holmqvist, Skelleftehamn, och Erland Hedlund, Borlänge.

Studerande instruktörer: Per Diehl, Örebro, och Carl-Evert Björkman, Linköping.

Aktiva:

Bodens BK: Stigbjörn Eriksson.

Borlänge SS: Sven-Olov Johansson.

IF Elfsborg: Bertil Jansson, Gunilla Möller, Ann-Britt Wahlström.

Karlskoga SS: Margareta Magnusson, Margareta Sehlin.

Kiruna SS: Per-Olof Andersson.

Kristianstads SLS: Ulla Dahlberg, Eva Wolke, Una Åkesson.

Linköpings ASS: Gunilla Johansson.

Malmö Simsällskap: Tord Andersson, Agneta Cato Tina Leesment.

Rönnskärs IF: Kurt Wahlström.

SKK: Gunnel Ageby, Johnny Hellström, Inga-Lill Jeverin.

SK Neptun: Karin Céwe, Christina Hellgren, Maylie Larsson, Siv Larsson, Kerstin Rybrant, Christer Sandstedt, Lena Sjöström.

SoIK Hellas: Jan Engwall.

Sundsvalls SS: Göran Åström.

Södertälje SS: Göran Thorell.

Upsala Simsällskap: Catharina Diurhuus.

Separat kallelse och kursprogram har utsänts till samtliga ledare och aktiva samt till berörda föreningar och distriktsförbund.

Kursavgiften å 50: — kronor per deltagare skall inbetalas till Simförbundet senast den *15 juni*. Föreningarna har dessutom att bestrida resekostnaderna till och från Mullsjö.

Eventuella återbud skall meddelas till Hoppkommittén före den 1 juni.

HK.

Dansk seger i Hälsingborg

Den första stadsmatchen i simning mellan Hälsingborg och Köpenhamn resulterade i en överlägsen dansk seger med inte mindre än 45 poäng. Enda individuella svenska segern i hälsingborgsbassängen hemfördes av Jan Andersson, 800-metersmästaren, som nu vann 100 m fjärilsim på 1.07,5, besegrande bl. a. danske mästaren Jan Johansen.

Danskarna visade genomgående fin form. Internationellt bästa resultatet noterade Kirsten Michaelsen på 100 m rygg, som hon vann på 1.12,8. På 100 m rygg för herrar satte Lars Kraus-Jensen danskt rekord med 1.09,0.

100 m H: 1) Lars Larsson, K 58:7, 2) Jan Anderson, H 1.00,3, 3) Leif Nilsson, H 1.00,5, 4) Jörgen Nielsen, K 1.00,7, 5) Jan Svensson, H 1.02,7, 6) Frank Andersen, K 1.02,9. *100 m fj D:* 1) Nini Henriksen, K 1.20,4, 2) Eva Harrsen, H 1.26,6, 3) K Bruun-Olsen, K 1.28,3, 4) Helle Jacobsen, K 1.29,9, 5) Karin Sylwan, H 1.33,9, 6) Karin Thornberg, H 1.33,9. *200 m br H:* 1) Réné Heitman, K 2.44,0, 2) Jörn Andersen, K 2.55,7, 3) Per Nedergaard, K 2.58,2, 4) Ulf Lauritzon, H 3.02,1, 5) Robert Kroon, H 3.04,5, 6) Holger Ljungqvist, H 3.09,9. *50 m fl (klubbl.):* 1) Lisbeth Malm, IKA 36,0, 2) K Thornberg, IKA 36,2, 3) Maja Wendel, HSS 36,9, 4) E-L Persson, HSS 38,2, 5) Ulla Sjöström, HSS 39,3, 6) Ann-Chr Månson, IKA 44,9, 7) Maj-Lis Norrman, HSS 45,3. *100 m br po (klubblopp):* 1) Rolf Künstlicher, HSS 1.27,5, 2) Thomas Asteman, IKA 1.29,0, 3) Berne Jönsson, HSS 1.31,2, 4) Göte Lindau, IKA 1.32,7, 5) B-Å. Eriksson, HSS 1.33,4, 6) Per Wahlström, HSS 1.41,6. *100 m fj H:* 1) Jan Andersson, H 1.07,5, 2) Jan Johansen, K 1.08,9, 3) Gunnar Lenning, H 1.09,9, 4) Ove Krogsböll, K 1.12,1, 5) Leif Nilsson, H 1.15,2, 6) A Hesselgreen, K 1.15,8. *100 m D:* 1) Kirsten Strange, K 1.06,5, 2) Nini Henriksen, K 1.10,0, 3) Birgitta Svensson, H 1.12,6, 4) Kirsten Wingå, K 1.13,4, 5) Britt-Marie Kvist, H 1.14,5, 6) Ingrid Börjesson, H 1.14,7. *100 m po (klubblopp):* 1) Kaj Bäckström, IKA 1.04,1, 2) Tommy Malmsten, IKA 1.04,1, 3) J-E Eriksson, HSS 1.05,9, 4) Olle Davidsson, HSS 1.07,2, 5) C-G Nilsson, IKA 1.10,5, 6) Mats Jansson, HSS 1.17,6, 7) M Otterström, HSS 1.21,6. *200 m br D:* 1) Inge Thorsen, K 3.11,8, 2) A-C Hessler, H 3.12,2, 3) V Slott-Christens K 3.12,8, 4) Lise Tang, K 3.19,0, 5) Monica Levander, H 3.19,4, Elna Jeppsson, H diskv. *100 m ry H:* 1) Lars Kraus-Jensen, K 1.09,0, (Danskt rek), 2) Bjarne Huitfeldt, K 1.14,2, 3) Gunnar Lenning, H 1.14,5, 4) B-G Bergqvist, H 1.15,1, 5) Sören Korbo, K 1.15,5, 6) L-O Jönsson, H 1.16,8. *100 m (klubblopp) po:* 1) Peter Asteman, IKA 1.06,2, 2) Lars Dahlqvist, HSS 1.07,3, 3) Thomas Löjdahl, HSS 1.07,8, 4) Leif Persson, HSS 1.10,0, 5) Lars G Carlsson, IKA 1.10,0, 6) Göte Lindau, IKA 1.12,1, 7) Björn Ekblad, HSS 1.12,2. *100 m br gl (klubblopp):* 1) Ann-Catr. Månson, IKA 1.35,5, 2) Lisbeth Malm, IKA 1.39,0, 3) E Kullenius, HSS 1.40,7, 4) Lena Moberg, HSS 1.42,7, 5) Ann-Marie Hallden, IKA 1.43,0, 6) Ann-Marie Sköld, HSS 1.44,0. *100 m ry D:* 1) Kirsten Michaelsen, K 1.12,8, 2) Ethel Ward-Petersen, K 1.18,9, 3) Elisabeth Ketelsen, K 1.21,5, 4) Ingrid Börjesson, H 1.26,0, 5) Britt-Marie Kvist, H 1.31,3, 6) Ursula Falkengren, H 1.36,4. *4×100 m D:* 1) Köpenhamn I 4.45,2, 2) Köpenhamn II 4.55,9, 3) Hälsingborg I 4.58,9, 4) Hälsingborg II 5.12,3. *4×100 m H:* 1) Hälsingborg I 4.02,7, 2) Köpenhamn I 4.08,1, 3) Hälsingborg II 4.10,3, 4) Köpenhamn II diskv.

Slutpoäng Köpenhamn 131, Hälsingborg 86.

Ann-Cathrin 1.09 Sten Ekman 4.39,5

Ann-Cathrin Andersson och Inger Torngren får ursäkta — tunaforspojkarna Sten Ekman och Runar Svensson stal kvällen från simmarnajaderna när Tunafors den 12/4 arrangerade tävlingar i Eskilstuna Simhall. Sten genom ett nytt och fint distriktsrekord på 400 m frisim med 4.39,5 — tredje tiden i Sverige f. n. — och Runar genom ett inte mindre fint 100-metersrekord med 59,4. Båda hade det gemensamt att de slog sina egna rekordnoteringar.

Ingen av tiderna var direkt oväntade. Båda grabbarna har nämligen under den senaste tiden gjort fina träningstider — för övrigt bättre än gårdagsresultaten.

— Jag gjorde 4.37,2 veckan före påsk, berättar Sten, som nu kapade 7,4 sekunder på rekordet. Men jag har alltid gjort bättre på träning. Skönt i alla fall att det gick vägen. Det visar att träningen ger resultat.

Runar Svensson har gått skadad ett par månader, men han tycks nu vara på god väg att hämta in vad han förlorat i träning.

— Men vänta tills i sommar, säger Runar. Då skall det bli minst en sekund bättre. Än så länge orkar jag inte riktigt med.

Resultat: 400 m H: 1) Sten Ekman, Tunafors 4.39,7 (distr.-rek), 2) Hans Andersson, d:o 4.56,0, 3) Håkan Norrman, d:o 5.11,2 4) Hans Ahlgren, Uppsala 5.13,7. *100 m fl:* 1) Kerstin Karlsson, Västerås 1.16,5, 2) Anita Ländin, Tunafors 1.19,4, 3) Karin Bengtsson, d:o 1.21,0 4) Gun Billberg, d:o 1.21,2. *100 m po:* 1) Kent Nordin, Västerås 1.11,0, 2) Anders Wallin, Tunafors 1.16,5, 7) Fred Eriksson, d:o 1.18,3. *100 m jun:* 1) Rolf Karlsson, Tunafors 1.07,8, 2) Tommy Norén, d:o 1.08,4, 3) Bo Karlsson, d:o 1.12,1, 4) Rolf Bohm, d:o 1.12,7, 5) Håkan Gustavsson, d:o 1.13,8. *200 m br D:* 1) Eva Andersson, Tunafors 3.12,0, 2) Barbro Persson, Uppsala 3.14,7, 3) Lena Hagling, d:o 3.19,3, 4) Kristina Jönsson, Tunafors 3.20,6, 5) Bisse Karlsson, döo 3.20,7. *100 m D:* 1) A-C. Andersson, Tunafors 1.06,0, 2) Inger Torngren, Uppsala 1.06,3, 3) Ulla Patrikka, Västerås 1.10,9, 4) Ulla Gäverth, d:o 1.12,3. *100 m H:* 1) Runar Svensson, Tunafors 59,4 (distr.-rek), 2) Tore Persson, Uppsala 60,5, 3) Sten Ekman, Tunafors 61,7, 4) Rolf Svensson, d:o 62,9.

Västerbotten slog Jämtland 63-41

Västerbotten besegrade Jämtland med 63—41 vid länsmatchen i simning som ägde rum i Skelleftehamn (25 m) söndagen den 24/4. För de bästa resultaten svarade östersundsflickan Gunilla Ekblom som hade 1.09,2 på 100 m samt skellefteåduon "Bengo" Furberg och Gunnar Bergengren med resp. 58,9 på 100 fritt, 1.10,5 på 100 rygg.

Resultat:

100 m D: 1) Gunilla Ekblom, J 1.09,2, 2) Ulla Magnusson, V 1.14,9, 3) Kitty Boman, V 1.16,8, 4) Margareta Westerdahl, J 1.24,8. *100 m H:* 1) Bengt Furberg, V 58,9, 2) Peter Bergengren, V 59,4, 3) Rune Öhrnell, J 1.02,2, 4) Lars Löfström, J 107,2. *200 m br D:* 1) Birgitta Andersson, V 3.18,0, 2) Eva Svensson, V 3.18,2, 3) Ingrid Olsson, J 3.26,3, 4) Gunnel Wisvall, J 3.29,0, Eva Norrö (utom tävlan) RIF 3.29,6. *200 m br H:* 1) Åke Olofsson, V 2.50,3, 2) Lars Gustavsson, V 2.59,9, 3) Åke Myrskog, J 3.23,1, 4) Hans Lorenzen, J 3.48,0. *100 m ry D:* 1) G Ekblom, J 1.21,1, 2) Birgitta Nystedt, V 1.25,9, 3) Eva Björkengren, V 1.28.3, 4) Cecilia Skyttmo, J 1.32,2. *100 m ry H:* 1) Gunnar Bergengren, V 1.10,5, 2) P Bergengren, V 1.11,7, 3) H Lorentzen, J 1.22,8, 4) Björn Hedberg, J 1.23,9. *50 m fj D:* 1) G Ekblom, J 37,0, 2) B Nystedt, V 43,1, 3) B Andersson, V 45,0, 4) I Olsson, J 45,9. *50 m fj H:* 1) B Furberg, V 29,0, 2) P Bergengren, V 30,0, 3) Anders Markstedt, J 34,9, 4) R Öhrnell, J 34,9. *4×50 m D:* 1) Jämtland 2.14,3, 2) Västerbotten 2.14,3. *4×50 m H:* 1) Västerbotten 1.50,2, 2) Jämtland 1.57,8.

Övriga grenar: 25 m ry fl: 1) Kerstin Magnusson, RIF 21,5, 2) Katrin Lundberg, RIF 25,6, 3) Stina Jonsson, RIF 27,5. *50 m ry po:* 1) Torsten Born, RIF 36,3, 2) Tommy Waern, RIF 38,5, 3) Börje Larsson, RIF 40,0, 4) Martin Bäckman, RIF 42,6. *100 m po:* 1) Håkan Lindblom,, SSK 1.05,4, 2) Hans Enocson, RIF, 3) Lars Norén, RIF 1.08,8, 4) T Born, RIF 1.09,2, 5) Birger Ulfsparre, RIF 1.12,0. *50 m po:* 1) B Ulfsparre, RIF 31,1, 2) Jerker Hetta, RIF 33,2, 3) Barry Jonsson, RIF 33,8, 4) Jan Lundström, RIF 33,9, 5) Börje Larsson RIF 34,1, 6) M Bäckman, RIF 34,9, 7) Mats Burman, RIF 37,0. *25 m fl:* 1) K Magnusson, RIF 18,4, 2) K Lundberg, RIF 18,5, 3) S Jonsson, RIF 21,5. *100 m br H:* 1) Ulf Ökvist, SSK 1.24,4, 2) T Waern, RIF 1.30,7, 3) Hans Kempe, RIF 1.34,9.

Birte får beröm

I "Svensk Idrott" skrev dansken Evald Andersen bl. a. följande rader om vår duktiga hopperska, Birte Hanson.

" . . . og da jeg den 31 marts så Birte Hanson vinde hop-konkurrencen fra tårnet i Københavns svømmerhal, var jag ikke blot sikker på, at hun hoppede med et større repertoire, end da hun i 1948 fik bronzemedalje som Birte Christoffersen, men hun var også dygtigere, end da jeg så hende i Stockholm før de olympiske lege i Melbourne. Hun springer med en sikkerhed og rutine, som tyder på, att hun for alvor er gået ind for endnu en gang at vaere med ved en olympisk hop-konkurrence, og hun har selvtillid. Før de sidste hop skulle jeg telefonere til den danske radio-avis, og jeg spurgte da, om jeg turde risikere at udpege vinderen på forhånd. Birte Hanson var icke i tvivl om, att hun ville vinde, og jeg stolede på, at et dementi i radioen ikke blev nødvendigt. Der var heller ingen grund til aengstelse, eftersom Birte overbevisende slog såvel russerinden Krutova som den nordiske mester Bende Welin . . . Efter hvad man så i København er Birte Hanson afgjort øbjeblikkets bedste nordiske kort i udspring for damer. Og et lige så godt kort som ved de tidligere olympiske staevner . . ."

Visste Du att..

MALMÖ SIMSÄLLSKAP fått inte mindre än 18 priser ur gamle mästersimmaren Björn Borgs samling att användas efter eget val?

NORGES SVØMMEFORBUND högtidlighåller sitt 50-årsjubileum med en stor simmarfest i Oslo den 15 okt. men att jubileumstävlingarna äger rum i Frognerbadet redan den 5—6 juli?

IFK BERGVIK och Maltesholmsskolans IF, Vällingby, beviljats medlemskap i förbundet, medan Transtrands skolas IF, Säters IF, Målsryds IF, Årjängs IF och Norsbergs AIF på egen begäran strukits ur medlemsregistret?

UPSALA SIMSÄLLSKAP fått tillstånd att arrangera en svensk turné för den västtyska föreningen Männer-Schwimm-Verein ev. 8—20 aug?

JOHNNY HELLSTRÖM för sin SM-serie på 3-meterssvikten, vilken belönades med 134,72 p, gjort sig berättigad till standardmedaljen i guld?

Inbjudan till Vansbrosimningen

Vansbro Allmänna Idrottsklub har härmed nöjet inbjuda till den 11:e maratonsimningen över 3.000 meter under samhällets 6 broar i Vanån och Västerdalälven söndagen den 17 juli 1960.

Starten äger rum kl. 15.00 vid Morabron och målet är beläget vid Vansbrobadet.

Anmälningar skall göras senast måndagen den 11/7 till Vansbro AIK:s simsektion, c/o Mats Qvarfot, Box 97, Vansbro. (Tel. Vansbro 463 eller namnanrop "Kronbolaget"). Anmälningsavgiften är kr 2: 50, vilken skall bifogas anmälningen.

ALLA SOM FULLFÖLJER SIMNINGEN ERHÅLLER TÄVLINGENS HEDERSPLAKETT för vilken belöning i övrigt följande regler gäller:

Deltagare i åldern 15—40 år får första, andra och tredje gången de fullföljer tävlingen bronsplakett, de därpå tre följande gångerna silverplakett samt sjunde gången och i fortsättningen guldplakett.

Deltagare i åldern 40—50 år får första och andra gången bronsplakett, de två därpå följande gångerna silverplakett samt femte gången och i fortsättningen guldplakett.

Deltagare som är 50 år eller mera får första gången brons-, andra gången silver- och tredje gången samt därefter guldplakett.

Segraren och segrarinnan erhåller utöver hederspris såsom extrapris var sin skinnjacka. Övriga erhåller hederspriser med hänsyn taget till antalet starter. För dalasimmarna har gjorts en speciell tävlingsklass, där de fem främsta på såväl herr- som damsidan erhåller hederspriser.

1956 uppsattes ett vandringspris för tremannalag. Detta skall erövras tre gånger oberoende ordningsföljden för att bli ständig egendom. De tre bästa deltagarna från varje förening utgör laget och lagresultat blir de tres sammanlagda tid. Örebro SS har två inteckningar i priset (1956—57) och Stockholms-Polisens IF likaledes två inteckningar (1958—59).

I år uppsättes ett nytt vandringspris till bästa damlag nämligen en brudkrona. Detta skall erövras tre gånger oberoende ordningsföljden för att bli ständig egendom. Sammanlagda tiden för de tre bästa deltagarna från en förening utgör tävlingsresultatet.

Segraren och segrarinnan samt de båda vinnarlagen erhåller resebidrag (beräknat efter järnvägstaxan men maximerat till kr 50: — per person) medan övriga deltagare eller deras föreningar själva får svara för såväl rese- som uppehållskostnaderna.

För tävlingen har vidtagits noggranna säkerhetsåtgärder. Följebåtar kommer att finnas spridda längs hela simmarfältet. Vidare finns ledarbåt med kortvågsradio. Varje deltagare erhåller vid starten en numrerad mössa och denna skall återlämnas omedelbart efter ankomsten till målplatsen. Även de som tvingas bryta tävlingen är skyldiga att så snart som möjligt återlämna mössan till målfunktionär .

Till tävlingens kranskulla har i år utsetts fröken Berit Permats, som själv deltagit i Vansbrosimningen och som är aktiv skidflicka i Vansbro AIK.

Med simmarhälsning

Vansbro Allmänna Idrottsklubb
Simsektionen

SETH HJÄRPE och Britt-Marie Ljungblom, Neptun, är generalsekr. behjälpliga med förberedelsearbete för introduktion av synkroniserad simning i Sverige?

MONARKSTIFTELSEN gynnat simsporten med välkomna anslag även i år? Nyköpings SS och Upsala SS fick vardera 250 kr, Polisens IF 500 kr och SK Neptun 1500 kr.

Anders Forsén bäst vid DM i Norrköping

Östergötlands inomhus-DM ägde rum i Norrköping (25 y) och gav följande bättre resultat:

Herrar, 200 m: Anders Forsén, NKK 2.20,4, Roland Lind, NKK 2.22,0. 800 m: A Forsén 10.56,2.. 200 ry: A Forsén 2.45,0. 200 br: Bo Petersson, NKK 3.04,6. 100 fj: Roland Lind 1.14,1. Damer, 200 m: Marianne Asperud, LASS 2.55,1. 200 ry: Anitha Lindhof, MSS 3.16,5. 200 br: Margareta Hultgren, MSS 3.19,1. 100 fj: Gudrun Jansson, NKK

☆

Föredragshållare

De föreningar som önskar en verkligt god föredragshållare vid någon av sina sammankomster rekommenderats ta kontakt med redaktör Niklas Skoglund. Niklas, själv gammal simolympier, gjorde i fjol stor succé i radion med sin föredragsserie om svensk simsport genom tiderna. Kontakt med Niklas Skoglund kan fås under adress Kindstugat. 9, Stockholm C.

☆

17.48,7 PÅ 1500 M blev segrartiden för Chase vid de amerikanska universitetsmästerskapen. Tvåan Darnton hade 17.52,6 och trean Harrison 17.53,9. Det bör dock tilläggas att tävlingen ägde rum på 25-yardsbana i Dallas och att segrartiden därför måste översättas till cirka 18,25 på en internationellt godkänd 50-metersbana.

☆

B-lag bäst i Leipzig

Den inetrnationella poloturneringen i Leipzig den 6—8 maj till vilken Sverige i sista stund inbjöds deltaga men tvingades avböja gav det högst överraskande resultatet att Östtysklands B-lag visade sig starkast. Laget bestod av Becker, Schulze, Ballerstedt, Schmidt, Schreck, Bezold och Voss. Besegrade blev i tur och ordning Frankrike 11—2, Ryssland 5—3, Östtyskland A (olympialaget) 7—3 och Polen 9—2. Eftersom B-laget enligt internationell kutym startade utom tävlan gick turneringssegern till Ryssland, som slog Polen 4—0, Östtyskland A 3—1 och Frankrike 2—1. Östtyskland A slog Polen 7—4 och Frankrike 8—4. Frankrike slo gslutligen Polen med 6—3.

Italien - Jugoslav. 3-3

Italien rustar kraftigt för en hedersam olympisk insats i vattenpolo. Under sista aprilveckan var sålunda det jugoslaviska landslaget inbjudet som träningspartner för det italienska nationslaget och det kördes hårt hela dagarna i Foro Italico i Rom. Som avslutning spelades en landskamp, som slutade med det salomoniska resultatet 3—3. Italienarna, som detta år får avstå Dennerlein och Pucci för simningen, visade fin kondition och god taktisk blick för spelet. Halvannan minut före slutet fick italienarna en man uppkörd av rättsskiparen Bauwens från Belgien men lyckades rida ut stormen genom att inte släppa ifrån sig bollen till de tröttkörda "juggarna". Gästerna hade dock matchens dominerande spelare i Jecis. Italiensk polotränare är f. n. exungraren Zolyomy.

Gunilla Ekblom 1.08,

Vid nationella tävlingar i Hudiksvall (20 m) vann östersundsflickan Gunilla Ekblom 100 m på utmärkta 1.08,7 före hudiksvallsduon Maud Karlsson och Gun Söderberg på resp. 1.11,6 och 1.12,8. Även på herrsidan gick frisimsegern till jämtlandsklubben Ägir genom Rune Öhrnell, som vann på 1.02,6 före sundsvallspojkarna Nils Öberg och Ingvar Eriksson på resp. 1.03,0 och 1.04,4. Hudiksvallssegrar blev det i juniorklasserna genom Karin Nystrand på 1.14,0 och Jörgen Andersson 1.04,7. Den sistnämnde vann även ryggsimmet på 1.19,6 och här hade Öberg 1.10,0 och Ekblom 1.19,6 i de äldre klasserna. I bröstsimmet blev det iggesundstriumfer genom Margareta Jansson på 3.02,1 och Nils Hjelm på 2.52,6.

☆

DEN FRANSKA KLUBBEN Dockers Club Sétois inbjudit de svenska simolympierna till tävlingar under hemresan från Rom?

KANSLITIDERNA

Svenska Simförbundets kansli (Sveavägen 29, Stockholm) håller under tiden 1 juni—15 september följande expeditionstider:

Vardagar kl. 08.30—16.00
Lördagar STÄNGT

Vi ber våra föreningar och övriga kunder att beakta dessa tider och göra sina beställningar i god tid före lördagarna.
För tävlingsverksamheten har sekretariatet jourtjänst på lördagarna kl. 09.00—13.00.

JAPANSKA GUMMISANDALEN

underbart skön i simhallen eller för utomhusbadet, praktisk på våta, hala golv. Sandalen finnes åter i lager i olika färger

Storlek 34—40 4: 50
42—44 5: 50

SVIKTAR

av furulamell, tillverkade av helren fura, grundligt linoljade och fernissade

Kvalitet I — Längd 4,50 mtr — Pris 260: —
Kvalitet II — Längd 4,50 mtr — Pris 195: —

Matta av cocosfiber med sadeljordstroppar, längd 4 mtr — Pris 45: —

kan rekvireras från kansliet, Sveavägen 29, Stockholm

SVENSKA SIMFÖRBUNDET

TÄLJSTEN

idealiskt material
för öppna spisar
dekor och fasader

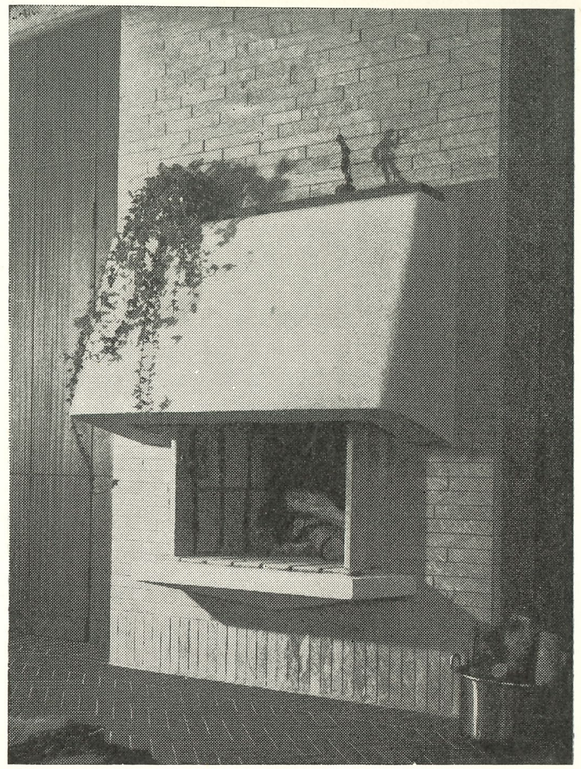

Handöls täljsten — den eldfasta stenen med de värmeackumelerande egenskaperna — är ett idealiskt material för öppna spisar. Den sprakande brasan skänker en ombonad hemtrevnad och den öppna spisen från Handöl förenar trivsel, nytta och skönhet. Stenens levande, grågröna marmorerade yta harmonierar utmärkt med de flesta träslag och textilier.

Vi utför spisar efter Edra individuella önskemål och ritningar.

För dekor och fasadarbeten inomhus finns täljsten i ett stort antal standarddimensioner.

Rekvirera vår katalog.

HANDÖLS TÄLJSTENS AB

Box 160 06, STOCKHOLM 16. Tel. 23 21 00

Skjut ej på M 18
— den går för egen maskin

Låt SERVA motorgräsklippare göra jobbet! SERVA Clipper M 18 har drivning även på hjulen och Ni behöver bara styra den. För klippning på stället, runt buskar, i trånga passager o. d. frikopplas drivhjulen så att endast skärtrumman arbetar. Nöj Er inte med en gräsklippare som endast hjälper Er delvis. Klipp till med en SERVA Clipper M 18 — den dubbelarbetande motorgräsklipparen! *För större anläggningar finns SERVA M 20.*

Granskad av Kungl. Arbetarskyddsstyrelsen utan anmärkning.

Tillverkare: AB PUMP-SEPARATORS GJUTERIER • KATRINEHOLM

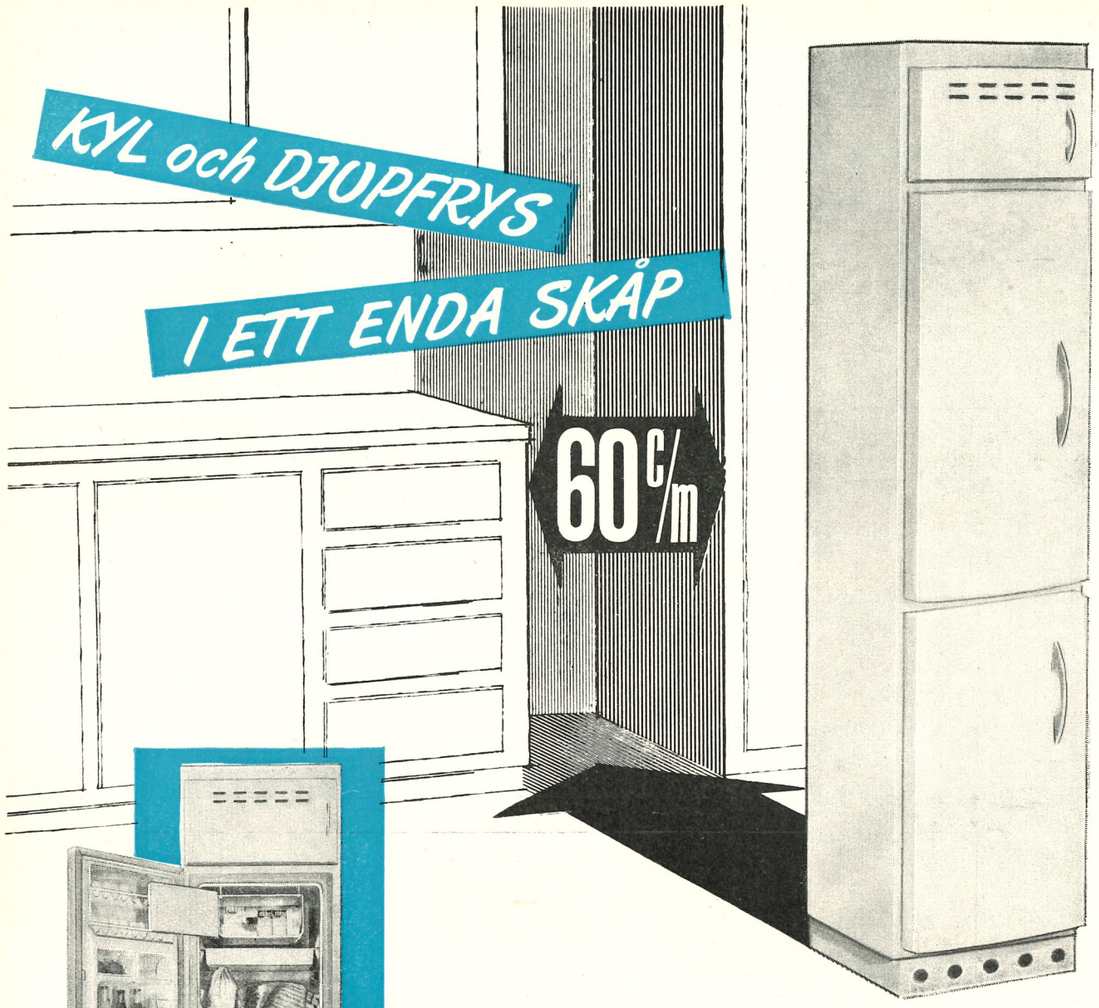

Kylskåpet
är på 210 l. (+4°). Ovanför kyldelen finns ett praktiskt förvaringsskåp för torra varor såsom torrt bröd, corn-flakes m.m.

Djupfrysningsskåpet
på 140 l. håller en driftstemperatur av —20° och en infrysningstemperatur av —26°.

Ett kombinationsskåp på plats utan snickeriarbeten

Wiko kombinationsskåp har i dag sin givna plats i det moderna köket. Det sparar golvutrymme, snickeriarbeten och installationsbesvär. Det är omtyckt, praktiskt och hushållsekonomiskt.

Wiko tillverkas efter svenska inbyggnadsmått i fosfatiserad och dubbelt brännlackerad stålplåt med separata termostater för kylskåp och djupfrysningsdel. Skåpet tillverkas för takhöjderna 2.50 resp. 2.40 m, bredd 59.8 cm, djup exklusive dörrutsprång 60 cm.

wiko **INDUSTRI WIKO AB**

ARVIKA • TEL. 120 00, 12001

Södertörns Tryckeri AB, Södertälje 1960

MEDDELANDEN FRÅN SVENSKA SIMFÖRBUNDET

Simsport

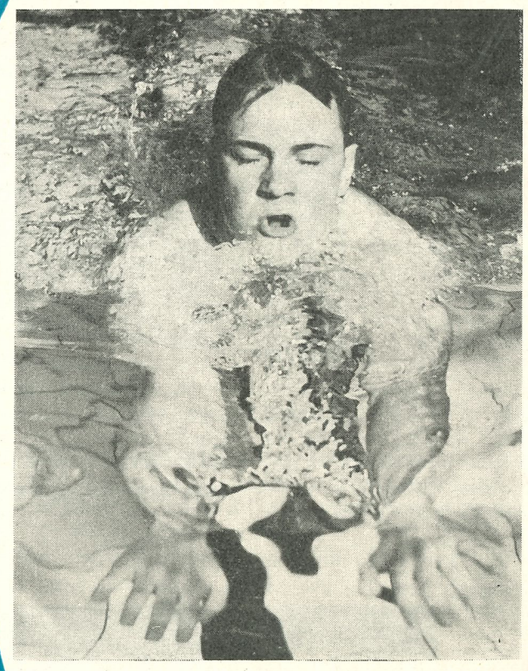

6 JUNI 1960 - ÅRGÅNG 15